

Tabela uwag do projektu ustawy o ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44) (konsultacje publiczne)				
Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ Uzasadnienie / pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/Propozycja zmiany	Stanowisko MC
Uwagi ogólne				
1.	Uwaga ogólna (definicja podmiotu publicznego)	Poczta Polska S.A.	<p>Na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (dalej: „ustawa o informatyzacji”), Poczta Polska jest podmiotem publicznym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7 przedmiotowej ustawy o informatyzacji, tj. jest państwową osobą prawną utworzoną na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych, która realizuje określone w ustawach zadania publiczne. Zadania publiczne, w celu realizacji których Poczta Polska została utworzona i które aktualnie realizuje jako operator wyznaczony w rozumieniu Prawa pocztowego obejmują zasadniczo świadczenie usług pocztowych w zakresie usług powszechnych, a także inne obowiązki ustawowe nałożone na operatora wyznaczonego, a także realizuje (zgodnie z ustawą o doręczeniach elektronicznych) publiczną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego (PURDE) oraz publiczną usługę hybrydową (PUH). Mając jednakże na uwadze, że Poczta Polska jako spółka prawa handlowego podlega wyłączeniu przewidzianemu w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji, zastosowanie do działalności Poczty Polskiej mają wyłącznie przepisy wprost wskazane w przedmiotowym wyłączeniu, tj. art. 13a, 19c oraz art. 19d ustawy o informatyzacji.</p> <p>Projekt ustawy w art. 1 pkt 3 lit. i zmienia art. 3 ustawy o informatyzacji poprzez dodanie pkt 31, tj.: wprowadza definicję podmiotu publicznego. Przez podmiot publiczny należy rozumieć:</p>	<p>Wyjaśnienie: Projekt nadaje nowe brzmienie art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), dalej: „UoI”, celem określenia nowego, szerszego niż obecnie, zakresu podmiotowego zmienianej ustawy - takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p> <p>Ze względu na charakter nakładanych obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą zobowiązane do stosowania zmienionych przepisów ustawy, w zawartych w projekcie przepisach dostosowujących przewidziano dłuższe okresy pozwalające na dostosowanie się do przepisów, co pozwoli na rozłożenie w czasie ewentualnych skutków finansowych związanych z dostosowaniem się do wymagań wynikających z nowego brzmienia ustawy. Źródłami finansowania prac dostosowawczych będą środki z budżetu państwa lub Unii Europejskiej. OSR został zaktualizowany w oparciu o posiadane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji dane, wynikające m.in. z prowadzonej inwentaryzacji systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych.</p>

		<p>1) jednostkę sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,</p> <p>2) inne niż określone w pkt 1 a państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,</p> <p>3) inne niż określone w pkt 1 osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <p>a) finansują je w ponad 50% lub</p> <p>b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub</p> <p>c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub</p> <p>d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,</p> <p>4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1-3.</p> <p>Jednocześnie projekt ustawy (art.1 pkt 2 lit. c) zakłada usunięcie w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji wyrazów „przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych” co skutkuje tym, iż wyłączenie od stosowania ustawy nie będzie miało zastosowania do spółek prawa handlowego, w tym do Poczty Polskiej. Ponadto projektowana definicja jest tożsama z definicją podmiotu (zamawiającego) publicznego określonego w ustawie z dnia z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych. W chwili obecnej Poczta Polska kwalifikowana jest jako zamawiający publiczny, zamawiający sektorowy. Oznacza to, że zamówienia udzielane przez Poczte Polską w celu wykonania działalności polegającej na świadczeniu usług przyjmowania, sortowania, przemieszczania lub doręczania przesyłek pocztowych realizowane są na zasadach właściwych dla zamówień sektorowych. W przypadku zamówień niezwiązanych z prowadzeniem przez Poczte Polską działalności sektorowej, Poczta Polska zobowiązana jest do udzielania zamówień publicznych na zasadach właściwych dla zamawiających publicznych. Poczta Polska może również udzielać zamówień mieszanych (art. 3 Dyrektywy Klasycznej, art. 5 Dyrektywy Sektorowej). Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, zdefiniowanie w ustawie o informatyzacji podmiotu publicznego w zaproponowanym w projekcie</p>	
--	--	--	--

			<p>ustawy brzmieniu, spowoduje, że Poczta Polska – jako podmiot publiczny – zobowiązana będzie w pełni do stosowania ustawy o informatyzacji, co z kolei będzie wymagało czasu oraz ogromnych nakładów finansowych, które ponieść będzie musiała Spółka. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku analogicznych projektów dotyczących podmiotów publicznych będących częścią administracji publicznej finansowanie odbywa się albo ze środków unijnych albo z budżetu państwa. Poczta Polska jako spółka Skarbu Państwa nie jest w takich przypadkach w żaden sposób dotowana. Zakładając, iż intencją ustawodawcy nie było objęcie przedmiotową regulacją Poczty Polskiej jako podmiotu publicznego, Poczta Polska wnosi o dokonanie zmiany w definicji podmiotu publicznego, w taki sposób, aby nie było żadnych wątpliwości, że Poczta Polska nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu ustawy o informatyzacji, ewentualnie pozostawienie obecnego wyłączenia wobec spółek handlowych, zawartego w art. 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji. Niezależnie od powyższego, nawet gdyby intencją ustawodawcy było, aby Poczta Polska nie była podmiotem publicznym w rozumieniu ustawy o informatyzacji, to i tak wydaje się, że Poczta Polska – z uwagi na świadczoną publiczną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz publiczną usługę hybrydową, a także pocztowe usługi powszechne – byłaby, w rozumieniu ustawy o informatyzacji, podmiotem realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny. Powyższe oznacza, że Poczta Polska zobowiązana będzie do realizacji następujących zadań wynikających z ustawy: - publikacji informacji w repozytorium interoperacyjności oraz zapewnienia poprawności, aktualności, kompletności oraz jakości tych informacji (art. 12k ust. 3 projektu ustawy), - realizacji zadań publicznych przy użyciu systemów teleinformatycznych spełniających wskazane wymagania (art. 13 ust. 1 projektu ustawy), - przygotowania i zapewniania aktualności informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych (art. 13 ust. 5 projektu ustawy). Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy: „Projekt przewiduje także, że podmioty realizujące zadania</p>	
--	--	--	---	--

			<p>publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności.</p> <p>Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w tym wyposażonych w API, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.</p> <p>Ponadto podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą opracowywać i zapewniać aktualność informacji o API systemu teleinformatycznego służącego do realizacji zadań publicznych. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 14 podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny zobowiązany będzie prowadzić ten rejestr przy użyciu systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych. Dodatkowo podmiot prowadzący rejestr publiczny zobowiązany będzie do umożliwienia dostarczania danych do tego rejestru oraz udostępnianie danych z tego rejestru drogą elektroniczną, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których zapewniany jest dostęp do tego rejestru publicznego oraz przygotować i utrzymywać w aktualności listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym.”</p> <p>Powyższe oznacza konieczność dostosowania się Poczty Polskiej do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, co wiąże się z koniecznością poniesienia znacznych kosztów liczonych co najmniej w dziesiątkach milionów złotych, a trudnych do oszacowania w tak krótkim czasie i na tym etapie legislacyjnym. Jak wynika z OSR do projektu ustawy koszt zmian wprowadzonych projektem ustawy został oszacowany na 556,48 mln zł, przy czym koszty realizacji zadań ministra</p>	
--	--	--	--	--

			<p>właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach planowanych wydatków w części 27 budżetu państwa, ze środków Unii Europejskiej lub środków innych źródeł zagranicznych. Pozostałe koszty zostaną pokryte z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku Poczty Polskiej, koszty na dostosowanie się do nowych wymagań musiałyby być poniesione przez samą Spółkę. Stąd też Poczta Polska, postuluje, aby wprost wyłączyć ją z kręgu podmiotów realizujących zadania publiczne, ewentualnie, gdyby jednak intencją było uznawanie Poczty Polskiej za podmiot realizujący zadania publiczne, zapewnienie Spółce niezbędnych źródeł finansowania z budżetu państwa. Jednocześnie, Poczta Polska zwraca się z prośbą o potwierdzenie, że wymagania określone projektem ustawy nie mają zastosowania do publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, która jest usługą zaufania regulowaną odrębnymi regulacjami prawnymi.</p>	
2.	Uwaga ogólna	Polska Izba Inżynierów Budownictwa	<p>w nawiązaniu do treści pisma z dnia 25 czerwca 2024 r., znak: DP.MC.WLA.0211.13.2024, dotyczącego konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44), reprezentując liczące blisko 120 tysięcy członków środowisko inżynierów budownictwa pragniemy wyrazić poparcie dla planu stworzenia instrumentów prawnych umożliwiających prowadzenie repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa oraz dokonywanie oceny zgodności publicznych systemów teleinformatycznych z wymaganiami określonymi w Architekturze Informacyjnej Państwa. Zgadza się, że przygotowywane w Ministerstwie Cyfryzacji rozwiązania legislacyjne są niezbędne dla skutecznej realizacji działań wspierających transformację cyfrową państwa obejmującą w szczególności szeroko rozumiany sektor budowlany.</p> <p>Możliwość korzystania z wiarygodnych i interoperacyjnych danych z rejestrów publicznych, do których dostęp jest zapewniany w trybie odczytu maszynowego przez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”, jest szczególnie istotna dla uczestników obrotu gospodarczego w sektorze budownictwa, w tym projektantów, kierowników budowy,</p>	<p>Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji jest otwarte na współpracę z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, jednakże należy zauważyć, że za sektor budownictwa odpowiada Ministerstwo Rozwoju i Technologii.</p>

			<p>inspektorów nadzoru inwestorskiego i innych uczestników procesu budowlanego. Mamy nadzieję na sprawne przeprowadzenie procedur legislacyjnych, uchwalenie ustawy oraz wdrożenie przewidzianych w niej rozwiązań prawnych i organizacyjnych.</p> <p>Jednocześnie pragnę podkreślić, że w celu przyspieszenia transformacji cyfrowej państwa, a także zapewnienia spójności systemów teleinformatycznych i możliwości sprawnej wymiany danych pomiędzy rejestrami publicznymi, opowiadamy się za podporządkowaniem procesu zarządzania i koordynacji jednemu ośrodkowi – Ministerstwu Cyfryzacji, które mogłoby nadzorować i koordynować również cyfryzację procesu budowlanego. Z naszej strony oferujemy wsparcie i pomoc merytoryczną na każdym etapie zarówno procesu legislacyjnego jak i później wdrożeniowego zarówno tej procedowanej ustawy jak i przyszłych interoperacyjnych rozwiązań cyfrowych w budownictwie opartych o otwarte formaty danych.</p>	
3.	Uwaga ogólna	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	<p>W opinii PIIT przedłożony projekt porządkuje architekturę informacyjną państwa, a przede wszystkim stwarza przesłanki do zagwarantowania interoperacyjności między systemami IT podmiotów publicznych a systemami IT prywatnych osób prawnych w zakresie, w którym realizują one zadania publiczne lub współpracują z systemami podmiotów publicznych. PIIT zwraca uwagę, że art. 5 unijnego rozporządzenia 2024/903 nakazuje publikowanie rozwiązań interoperacyjności w formatach otwartych, dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami, a art. 8 gwarantuje dostępność portalu Interoperacyjna Europa dla takich osób. Projekt polskiej ustawy nie zawiera podobnych rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do repozytorium interoperacyjności. Pojawia się wątpliwość czy przepisy ustawy z 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej są wystarczające dla poszanowania praw osób z niepełnosprawnościami w zakresie rozwiązań informatycznych, uregulowanych w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. PIIT postrzega ten brak jako ryzyko dla osób z niepełnosprawnościami, w tym informatyków zatrudnionych w administracji publicznej.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Powoływane przepisami UoI repozytorium interoperacyjności jest definiowane jako „powszechnie dostępny system teleinformatyczny, w którym są udostępniane informacje służące zapewnieniu interoperacyjności.” W art. 12k ust. 1 UoI wskazano dodatkowo, że „Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi repozytorium interoperacyjności.”</p> <p>Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440), dalej jako „ustawa o dostępności cyfrowej”, określa w szczególności wymagania dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych. W zakresie podmiotowym ustawy zawierają się podmioty obsługujące organ, którym jest minister właściwy ds. informatyzacji.</p> <p>Repozytorium interoperacyjności będzie prowadzone w szczególności jako strona internetowa w rozumieniu ustawy o dostępności cyfrowej.</p> <p>Z powyższych względów wynika, że repozytorium interoperacyjności będzie musiało spełniać wymagania nakładane ustawą o dostępności cyfrowej.</p> <p>Ponadto na mocy nowelizowanego art. 13 ust. 1 UoI:</p>

				<p>„1.Podmiot realizujący zadania publiczne używa do ich realizacji systemów teleinformatycznych: (...) 3) zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.”</p> <p>Jednym z pryncypiów Architektury Informacyjnej Państwa jest pryncypium „7. Włączenie i dostępność” formułujące następujące zalecenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zalecenie 1: Należy zapewnić, że wszelkie usługi administracji (wielokanałowość) są dostępne dla wszystkich grup obywateli, bez względu na wiek, sprawność, lokalizację geograficzną, występowanie z pośrednictwem osoby upoważnionej i inne ograniczenia. • Zalecenie 2: W odniesieniu do e-usług administracji należy zapewnić zgodność ze specyfikacjami eDostępności według obowiązującego prawa.
4.	Uwaga ogólna	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	<p>W ocenie PIIT do projektu należy wprowadzić zasadę jednorazowości. W myśl tej zasady, władze administracyjne nie mogą wymagać od obywateli czy przedsiębiorców dostarczania informacji, które dostępne są już w publicznej bazie danych (lub bazach danych). Informacje te przekazywane są organom administracyjnym tylko jeden raz. Administracja publiczna powinna wymieniać między sobą te informacje nie wymagając ich ponownego składania, przy poszanowaniu przepisów prawa, w tym w zakresie ochrony danych osobowych. Pożądane jest aby przy okazji nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zasadę jednorazowości wprowadzić w Polsce. Ideą dalszą jest, aby zasada ta obowiązywała w całej Unii Europejskiej, w zakresie informacji zbieranych przez władze poszczególnych państw członkowskich. W ten sposób dojdzie to zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców.</p> <p>Zasada jednorazowości była jedną z 7 zasad Planu Działania eGovernment na lata 2016–2020, przygotowanego przez Komisję Europejską. W Deklaracji z Tallina z 2017 r. w sprawie administracji elektronicznej państwa członkowskie potwierdziły, że zobowiązują się do postępów we wdrażaniu zasady jednorazowości w celu zapewnienia skutecznych i bezpiecznych cyfrowych usług</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zasada jednorazowości (once-only principle) znajduje się obecnie w przepisach polskiego prawa.</p> <p>Zgodnie z art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) (KPA): „Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...) 2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: a) posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych, b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, (...)”.</p> <p>Zgodnie z propozycją PIIT minister właściwy ds. informatyzacji planuje wykorzystywać zawarte w projektowanych przepisach repozytorium interoperacyjności do popularyzowania „OOP enablers”, czyli poszczególnych rozwiązań informatycznych</p>

			<p>publicznych, które ułatwią życie przedsiębiorcom. PIIT postuluje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wpisanie zasady jednorazowości do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307); • wykorzystanie repozytorium interoperacyjności, o którym mowa w art. 3 pkt 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne do popularyzowania „OOP enablers”, czyli poszczególnych rozwiązań informatycznych wspierających interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym w odniesieniu do różnych zastosowań we właściwości różnych resortów; <p>wprowadzenie obowiązku zbadania w Ocenie Skutków Regulacji możliwości korzystania z zasady jednorazowości oraz informacji o wyniku tej analizy w uzasadnieniu do każdej ustawy wprowadzającej nowe rozwiązania informatyczne.</p>	<p>wspierających interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technicznym w odniesieniu do różnych zastosowań we właściwości różnych resortów.</p> <p>Ponadto stosowaniu w praktyce zasady jednorazowości służyć będzie - wprowadzany przepisami ustawowymi – wymóg przeprowadzania i publikowania wyników oceny interoperacyjności krajowej. Oceny takie będą zawierały w szczególności opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne, przyczyniając się do realizacji wymogu wskazanego w art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA. Podmiot przeprowadzający ocenę interoperacyjności krajowej będzie musiał identyfikować inne podmioty publiczne, które - na mocy przepisów prawa powszechnego - mają prawo dostępu do danych w prowadzonych przez niego rejestrach publicznych i publicznych systemach teleinformatycznych. Wskutek takiej identyfikacji będzie zobowiązany do oceny oddziaływania zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne. Wreszcie – będzie musiał wykazać, jakie działania podjął oraz planuje do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne.</p> <p>Co więcej – zgodnie z art. 12n ust. 3 UoI - podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, które planuje wprowadzić. Z tego względu pozostałe podmioty publiczne - korzystające z danych pochodzących rejestrów publicznych oraz publicznych systemów teleinformatycznych, a także z usług udostępnianych przez takie systemy – będą mogły zapoznać się z opisem takich zmian przed ich wprowadzeniem i odpowiednio dostosować funkcjonowanie swojego podmiotu w zakresie wymagań organizacyjnych (w tym procesów administracyjnych), semantycznych (w tym struktur i znaczenia przetwarzanych danych) oraz technicznych (w tym w</p>
--	--	--	--	---

				zakresie zapytań do API systemów teleinformatycznych podmiotu przeprowadzającego ocenę interoperacyjności krajowej) dotyczących interoperacyjności. Należy ponadto podnieść, że ustalenie w przepisach zakresu oceny interoperacyjności krajowej obejmuje także standaryzację wyników takiej oceny, poprzez nałożenie wymogu ich publikacji w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe. Powszechna dostępność wyników ocen interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności (w tym za pomocą API tego repozytorium) będzie ułatwiała przeprowadzanie ocen kolejnym podmiotom oraz umożliwiała wskazywanie zależności między wykonanymi ocenami, co pozwoli na wyciąganie wniosków na temat możliwych optymalizacji systemu informacyjnego państwa.
5.	Uwaga ogólna	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	<p>W konsekwencji zwracamy się z prośbą o uwzględnienie uwag przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wyłączenie organizacji pozarządowych z pojęcia „podmiotu publicznego”, 2. wprowadzenia wyjątku dla organizacji pozarządowych realizujących zadania publiczne w zakresie nakładanych wymagań dotyczących systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych służących do realizacji zadań publicznych 3. posłużenia się pojęciem podmiotu publicznego w definicji rejestru publicznego <p>w szczególności w zakresie art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy (definicja rejestru publicznego), art. 1 pkt lit. a i b (w zakresie wymagań nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne oraz na podmioty publiczne mając na względzie nową definicję podmiotu publicznego) art. 1 pkt 3 lit. d i e projektu ustawy (definicja minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych) art. 1 pkt 3 lit. i (w zakresie dodawanego pkt 31 – nowa definicja podmiotu publicznego, która może dotyczyć organizacji pozarządowych), art. 1 pkt 13 (w zakresie art. 12k – obowiązki dla podmiotów realizujących zadania publiczne), oraz art. 1 pkt 14 (w zakresie art. 13 – nakładający wymagania wobec systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych).</p>	<p>Wyjaśnienie: Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI:</p> <p>„1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: <ol style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, <p>4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3;</p>

				<p>5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz,</p> <p>6) uczelni niepublicznych,</p> <p>7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”.</p> <p>Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p>
6.	Uwaga ogólna	Urząd Miasta Legionowo	<p>Po zapoznaniu się z dokumentacją dotyczącą projektu ustawy, a w szczególności z jego uzasadnieniem zgadzamy się z propozycjami oraz uważamy, że dodatkowo, jak najszybciej powinno wprowadzić się system/program informacyjno - edukacyjny dla osób biorących udział we wdrażaniu od strony technicznej jak i uczestników - użytkowników.</p> <p>Istotne jest wprowadzenie zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji, zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną obowiązują Krajowe Ramy Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, a nie tylko minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, jak określono to w obowiązującej ustawie.</p> <p>Szczególną uwagę należy zwrócić na wcześniejsze uświadamianie i szkolenie uczestników z zakresu założonej strategii i proponowanych, wprowadzanych zmian. Brak odpowiedniej wiedzy może stanowić zagrożenie terminowej realizacji, generowanie nieprzewidzianych kosztów oraz może naruszyć bezpieczeństwo projektu, w szczególności wdrażanych i użytkowanych systemów. Tylko sprawny przepływ informacji, odpowiednia baza wiedzy z dopracowaną wyszukiwarką informacji, repozytorium, webinary,</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zasady i częstotliwość przeprowadzania szkoleń powinna być uzależniona od indywidualnych potrzeb danej jednostki organizacyjnej. W związku z tym, decyzja pozostaje we właściwości danej jednostki.</p> <p>Na portalu https://www.gov.pl/web/ia, prowadzonym przez ministra właściwego ds. informatyzacji, są udostępniane materiały informacyjno-edukacyjne z obszaru interoperacyjności krajowej i europejskiej, a także Architektury Informacyjnej Państwa.</p>

			<p>spotkania i szkolenia pozwolą na sprawną realizację, i wdrożenie założonych i planowanych zmian. Wydaje się to kluczowe, gdyż proces bezpieczeństwa jest procesem ciągłym wymagającym permanentnych zmian w oparciu o zmieniające się środowisko.</p> <p>Użytkownik końcowy powinien posiadać odpowiednią wiedzę, co do wprowadzanych standardów dotyczących otwartości i dostępności dokumentacji oraz nowej nomenklatury stosowanego języka. Proponujemy wprowadzić ustawowy wymóg szkoleń z ww. zakresu np. 2 razy do roku. Reasumując, zasadnym wydaje się stworzenie programu informacyjno - edukacyjnego.</p>	
7.	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>W opinii PTI nadszedł czas na zastąpienie dotychczasowej ustawy o informatyzacji, nowym jakościowo aktem prawnym. Regulującym kwestie związane z informatyzacją. Polskie Towarzystwo Informatyczne zgłasza gotowość do uczestnictwa w pracach Obszar objęty ustawą rozwija się dynamicznie nie tylko w związku ze zmianami technologii. Ustawa o informatyzacji była już nowelizowana wielokrotnie. Zmiany są tak głębokie, że ustawa po poprawkach staje się praktycznie nieczytelna. Przestarzała konstrukcja ustawy (była uchwalona w 2005 r) powoduje, że część ważnych kwestii związanych z informatyzacją regulowana jest w innych ustawach (jak ustawa o doręczeniach elektronicznych).</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji kilkakrotnie mówiło o potrzebie przygotowania nowego jakościowo aktu prawnego, zastępującego przedmiotową ustawę. W opinii PTI ten czas nadszedł, a świadczą o tym dalsze uwagi szczegółowe do projektu ustawy.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji planuje przygotowanie nowej, kompleksowej ustawy dotyczącej informatyzacji państwa i dokonuje analiz w tym zakresie.</p> <p>Ze względu na zbliżający się termin realizacji reformy KPO C7G konieczne jest jak najszybsze przyjęcie nowelizacji obowiązującej UoI.</p>
8.	Uwaga ogólna (AIP)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Brak pogłębionej analizy potwierdzającej zasadność ustawowego umocowania Architektury Informacyjnej Państwa.</p> <p>Przedstawiona w nowelizacji konieczność wpisania Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) oraz jej późniejszego utrzymania, a zwłaszcza obowiązku tworzenia i utrzymania systemów realizujących zadania publiczne zgodnie z wymaganiami AIP jest słabo uzasadniona.</p> <p>W dalszej części uwag wskazujemy na niewystarczające – naszym zdaniem – uzasadnienie oraz zaniżony poziom kosztów zapisany w Ocenie Skutków Regulacji. W tej</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zgodnie z definicją ustawową Architektura Informacyjna Państwa, dalej: AIP, to metoda zarządzania informatyzacją państwa, realizująca cele strategii, oparta na modelach architektonicznych i obejmująca zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne.</p> <p>Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu AIP, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych.</p>

		<p>uwadze chcieliśmy jednak zwrócić uwagę na fakt, że obecność takiej Architektury nie wynika ani z regulacji europejskich (wspominany w Uzasadnieniu i OSR akt o Interoperacyjnej Europie mówi o architekturze wyłącznie w sposób przyczynkowy – patrz uwaga szczegółowa poniżej), ani z przyjętej praktyki w innych krajach (wskazane są regulacje prawne w Finlandii i Hiszpanii, jednak bez analizy korzyści jakie wynikają z ustawowego umocowania architektury; dwa inne wymienione kraje – Holandia i Malta – mają podobne rozwiązania jednak nie mają one charakteru źródła prawa). Należy zatem w dużo bardziej rozwinięty sposób uzasadnić konieczność ustawowego umocowania AIP.</p> <p>Naszym zdaniem AIP z powodzeniem może pozostać dokumentem ministra właściwego do spraw informatyzacji związanym ze strategią informatyzacji, o której mowa w art. 12aa i następnych. AIP nie musi być ustawowo wprowadzana, zwłaszcza, że w zapisach artykułów dotyczących strategii pojawia się jako jeden z wielu elementów tej strategii (patrz zadania pełnomocnika w art. 12ae punkt 10) . Warto zwrócić uwagę, że nawet w Uzasadnieniu projektodawcy wskazali odmienny charakter AIP (podkreślenie nasze):</p> <p>Architektura Informacyjna Państwa jako metoda zarządzania informatyzacją państwa w ramach proponowanej definicji odwołuje się do dokumentu strategii, o której mowa w projekcie ustawy i jako taka obejmuje metody zarządzania rozwojem systemów informacyjnych, w tym teleinformatycznych. Definicja wskazuje na wymiar strategiczny, a nie operacyjny takiego zarządzania.</p> <p>Rekomendujemy zatem usunięcie wpisywania AIP do ustawy o informatyzacji.</p> <p>Uzasadnienie: Jeśli AIP ma wymiar strategiczny, a nie operacyjny jej wpisanie do ustawy nie jest konieczne, choć oczywiście jest ważne przygotowanie i uwzględnienie AIP przy tworzeniu strategii, o której mowa w art. 12aa i następnych.</p> <p>Proponowane zmiany związane z usunięciem AIP z treści ustawy mają wpływ na brzmienie rozdziału dedykowanego AIP, ale także na definicje zapisane w art. 3 punkty 28)-30), zapis art. 17c punkt 3) i innych. W przypadku przyjęcia tej propozycji część z nich powinna</p>	<p>Intencją projektodawców jest ustawowe umocowanie AIP ponieważ tylko takie stanowi silny mechanizm sprawczy w kontekście stosowania zasad AIP. Pozostawienie jej jedynie jako rekomendację w ramach strategii MC nie zmieni istotnie rzeczywistości w jakiej już funkcjonujemy. Mechanizmy AIP już wypracowane i stosowane napotykają dziś na barierę fakultatywności dlatego tak ważne jest ustawowe umocowanie w/w wymagań.</p> <p>Zgodnie z punktem 4.5 Europejskich Ram Interoperacyjności (EIF) zaleca się „Opracowanie, utrzymywanie i propagowanie instrumentów wspierających interoperacyjność. (...) Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań interoperacyjnych państwa członkowskie potrzebują wsparcia w postaci praktycznych instrumentów, tj. narzędzi, ram, wytycznych i specyfikacji, które są niezbędne do osiągnięcia interoperacyjności na poziomie krajowym i transgranicznym. Komisja i państwa członkowskie powinny promować ponowne wykorzystywanie istniejących instrumentów i w dalszym stopniu rozwijać nowe instrumenty, a w szczególności: europejską referencyjną architekturę interoperacyjności oraz europejską kartografię interoperacyjności; (...)” (wyróżnienie własne)</p> <p>Ponadto w zaleceniu 36 EIF wskazuje się: "W ramach podejścia opartego na modułach nadających się do ponownego wykorzystania znajduje się odpowiednią aplikację poprzez mapowanie rozwiązań w stosunku do konceptualnych modułów architektury referencyjnej" (wyróżnienie własne)</p> <p>Powyższe wytyczne mogą być zmaterializowane w odniesieniu do krajowych podmiotów publicznych – zgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu – jedynie poprzez obowiązki nałożone na gruncie ustawowym.</p> <p>Ponadto Akt ws. Interoperacyjnej Europy (IEA) w motywie 12 wskazuje, że „Interoperacyjność transgraniczną można zapewnić nie tylko za pośrednictwem scentralizowanej infrastruktury cyfrowej w państwach członkowskich, ale również poprzez stosowanie</p>
--	--	---	--

			<p>ulec wykreśleniu w kolejnej wersji projektu np. art. 17c punkt 3)</p> <p>Alternatywnie: Obecność zapisów dotyczących AIP w ustawie wymaga zdecydowanie lepszego uzasadnienia i omówienia, w tym m.in. kosztów utrzymania AIP w systemach realizujących zadania publiczne (nie mylić z kosztem utrzymania repozytorium AIP!), procesu zmiany obowiązujących standardów (ile lat na zmianę mają podmioty w przypadku odejścia lub zmiany obowiązującego wymagania). Przy dyskusji o nałożeniu wymagań związanych z AIP warto zwrócić uwagę, że podmioty publiczne będą musiały równocześnie spełniać wymagania wynikające z innych źródeł prawa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • minimalnych standardów wynikających z rozporządzeń do ustawy o informatyzacji, • ustawy o krajowym systemie bezpieczeństwa, • RODO oraz innych aktów związanych z ochroną danych osobowych, • aktu o danych (Data Act), • (niektóre) ustawy o zarządzaniu kryzysowym, • (niektóre, np. ZUS) DORA i ustaw wprowadzających, • ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz wymagań wynikających z Data • Governance Act, • Itd. itp. <p>Prosimy o powiązanie alternatywnej propozycji, jeśli zostanie rozważona, z uwagą nr 19.</p>	<p>podejścia zdecentralizowanego. Oznacza to potrzebę zbudowania zaufania między administracjami publicznymi umożliwiającego wymianę danych pomiędzy administracjami lokalnymi w różnych państwach członkowskich bez konieczności przechodzenia przez węzły krajowe. W związku z tym konieczne jest stworzenie wspólnych rozwiązań interoperacyjnych, które można ponownie wykorzystywać na wszystkich szczeblach administracji. Rozwiązania interoperacyjne mają różne formy, począwszy od narzędzi wyższego poziomu takich jak ramy koncepcyjne i wytyczne po bardziej techniczne rozwiązania takie jak architektury referencyjne, specyfikacje techniczne lub normy.” (wyróżnienie własne).</p> <p>Dodatkowo w motywie 19 wskazano, że „Podejście do przeprowadzania ocen interoperacyjności powinno być proporcjonalne oraz zróżnicowane w zależności od poziomu i zakresu ich przeprowadzania. (...) Podobnie wymogi dotyczące ocen interoperacyjności przeprowadzanych na poziomie realizacji pojedynczego projektu, na przykład w ramach samorządu lokalnego, powinny być pragmatyczne oraz umożliwiać wąskie ukierunkowanie, biorąc pod uwagę fakt, że szersze korzyści płynące z ocen interoperacyjności uzyskuje się na ogół na wczesnych etapach kształtowania polityki oraz rozwijania architektury referencyjnej, specyfikacji i norm. (...)” (wyróżnienie własne).</p> <p>Przywołana w EIF i IEA architektura referencyjna na gruncie polskim jest realizowana poprzez Architekturę Informacyjną Państwa, zgodną z Europejską Referencyjną Architekturą Interoperacyjności.</p> <p>Należy podkreślić, że zawarte w projekcie ustawy wymogi zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, w tym publicznych systemów teleinformatycznych, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa wymagają umocowania takiej architektury w przepisach rangi ustawowej.</p>
9.	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo	Należy ujednolicić pojęcia - w ustawie o informatyzacji itd.	Wyjaśnienie:

	-nie dotyczy przedłożonego o projektu, ale ustawy, która ma być zmieniana.	Informatyczne	<p>należy zamienić w Art. 3 pkt 1) słowo “cyfrowej” na “elektronicznej”:</p> <p>1) informatyczny nośnik danych - materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci elektronicznej.</p> <p>Stosowanie spójnej terminologii jest kluczowe. W przeciwnym razie dochodzi do b. kosztownych w skutkach nieporozumień (“cyfra” jest znakiem graficznym stosowanym do zapisu liczb).</p>	Nie ma potrzeby w tym przypadku dodawać „w postaci elektronicznej”, ponieważ - zgodnie ze stosowanymi bezpośrednio regulacjami UE - „dane” oznaczają cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;” (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)).
10.	<p>Uwaga ogólna dotycząca rejestrów publicznych i interoperacyjności podmiotów tworzących tworyczne rejestry, a w przedmiotowym projekcie pkt “c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: “3. Podmiot Publiczny prowadzący rejestr...”</p>	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Treść uwagi: Mowa jest jedynie o danych w rejestrze PESEL, a nie ma mowy o rejestrach pozostałych, w których zapisywane są pozostałe obiekty interoperacyjności (rejestrach centralnych wtórnych – konkretnie REGON zawierający Identyfikatory podmiotów oraz identyfikatory podmiotów w rejestrach pierwotnych – czyli drugi obiekt interoperacyjności, a także PRG – Państwowy Rejestr Granic – punkt adresowy – i to jest przyczyna, dla której następują ciągłe i niekończące się próby doprowadzenia do interoperacyjności.</p> <p>Uzasadnienie: Niezbędna jest konferencja, w trakcie której mógłby zostać pokazany mechanizm (jestem w jego posiadaniu) pozwalających w jednym przejściu programu przetwarzającego dane pobrane w tej samej dacie z rejestrów publicznych wychwycić dla dowolnej gminy wszelkie niezgodności adresowe (nazwy ulic, błędne kody pocztowe, numerację budynków niezgodną z rozporządzeniem w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów, zmiany współrzędnych punktów adresowych między dwoma datami i wiele innych. Metoda wychwytywania niezgodności jest ogólna (uniwersalna) - opiera się na fakcie, że jeżeli wartości tej samej danej pobrane z dwóch różnych miejsc w tym samym czasie różnią się w jakikolwiek sposób, to albo jedna z nich jest błędna, albo obie, bo równocześnie, będąc niezgodne nie mogą być prawdziwe.</p> <p>Taką kontrolę można realizować automatycznie. Przekonanie, że wystarczy wydanie stosownych przepisów, co doprowadzi do oczekiwanego rezultatu, jest mrzonką, z uwagi na omylność ludzi wprowadzających ręcznie dane do rejestrów.</p>	<p>Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji planuje przygotowanie nowej, kompleksowej ustawy dotyczącej informatyzacji państwa i dokonuje stosownych analiz w tym zakresie. Postulat będzie przedmiotem ww. analiz.</p>

			Wspomniane przejście programu i sporządzenie raportów trwa średnio niespełna 3 minuty i w efekcie daje ponad 20 plików csv z zapisami różnych, zdefiniowanych wcześniej zestawień danych.	
11.	Uwaga ogólna	Instytut Spraw Publicznych	<p>W imieniu Instytutu Spraw Publicznych chciałbym podziękować za przesłane nam zaproszenie do udziału w konsultacjach projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44). W niniejszej wiadomości przekazuję sformułowane w naszym imieniu uwagi do będącego przedmiotem zainteresowania dokumentu.</p> <p>Transformacja cyfrowa państwa i wprowadzenie rozwiązań służących zapewnieniu koordynacji rozwoju cyfrowego administracji publicznej jest działaniem niezbędnym w naszym kraju i na wielu płaszczyznach bardzo potrzebnym. Dlatego co do zasady należy ocenić konsultowany projekt pozytywnie.</p> <p>W perspektywie projektowanych przepisów nasze zaniepokojenie wzbudza jednak potencjalne nałożenie dodatkowych obowiązków na organizacje realizujące zadania publiczne. W szczególności może to bardziej dotknąć mniejszych podmiotów, dysponujących mniejszymi zasobami własnymi. Warto zauważyć, że już w zmienianej ustawie w jej aktualnie obowiązującym brzmieniu (Dz.U. 2005 nr 64 poz. 565) w art. 2 ust. 2 jest mowa o tym, że przepisy ustawy „stosuje się również do podmiotu, któremu podmiot publiczny powierzył lub zlecił realizację zadania publicznego, jeżeli w związku z realizacją tego zadania istnieje obowiązek przekazywania informacji do lub od podmiotów niebędących organami administracji rządowej”. Zasada ta dotyczy sytuacji opisanej w art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy, gdzie określa się wymogi i zobowiązania związane z przekazywaniem danych pomiędzy „podmiotem publicznym realizującym zadania publiczne przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej” a „podmiotem niebędącym organem administracji rządowej”.</p> <p>Warto w tym kontekście zauważyć, że ostatnie dostępne dane pochodzące z badania Stowarzyszenia Klon/Jawor pokazują, że 55% organizacji nie posiadało na koniec 2021 roku żadnego komputera na własność, a dalsze 18% posiadało tylko jeden taki sprzęt (zob. Charycka B.,</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI:</p> <p>„1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: <ol style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. <p>Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie</p>

		<p>Gumkowska M., Bednarek J., Kondycja organizacji pozarządowych 2021, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2022, s. 84). W ciągu ostatnich 20 lat odsetek fundacji i stowarzyszeń zmagających się z niewystarczającą ilością środków na działania zmalał, co prawda, o 11 punktów procentowych, ale nadal prawie 70% stowarzyszeń i fundacji mierzyło się z brakiem funduszy czy sprzętu (zob. Charycka B., Gumkowska M., Bednarek J., Kondycja organizacji pozarządowych. Trendy 2002-2022, Stowarzyszenie Klon/Jawor, Warszawa 2022, s. 55). A jednocześnie należy zauważyć, że ciągle organizacje społeczne stanowią ważną grupę podmiotów zajmujących się realizacją zadań zleconych im przez administrację publiczną w trybie Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. 2003 nr 96 poz. 873). Podmioty publiczne stanowią również bardzo ważną grupę aktorów, z którymi współpracują organizacje społeczne. 81% deklaruje utrzymywanie stałych kontaktów z samorządem lokalnym (urzędem gminy lub miasta), 69% z publicznymi szkołami, przedszkolami, ośrodkami sportowymi, 60% z publicznymi instytucjami kultury, 54% ze starostwem powiatowym, 46% z urzędem marszałkowskim, a 37% z rządem, ministerstwami i publicznymi instytucjami centralnymi.</p> <p>W trakcie prac nad ostatecznym brzmieniem będącego przedmiotem konsultacji projektu ustawy warto zweryfikować, w jakim stopniu projektowane przepisy wpłyną na zasady i możliwości współpracy organizacji społecznych ze wszystkimi tymi partnerami. Warto się przyjrzeć, czy nie utrudnią nadmiernie działalności organizacjom społecznym, które w rezultacie nie będą w stanie świadczyć na dotychczasowym poziomie usług w lokalnych społecznościach, w tym w ramach zadań zleconych im przez administrację publiczną.</p> <p>W zbadaniu tych kwestii może pomóc przeprowadzenie analizy skutków regulacji w zakresie jej wpływu na działalność organizacji społecznych (pozarządowych). Ponadto, dobrym rozwiązaniem powinno być włączenie w prace nad tym dokumentem powołanych do tego ciała dialogu obywatelskiego (jak Rady Działalności Pożytku Publicznego), czy też tych odpowiedzialnych za koordynację rządowych polityk publicznych dotyczących</p>	<p>wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p> <p>Ze względu na charakter nakładanych obowiązków oraz zróżnicowany stopień przygotowania podmiotów, które będą zobowiązane do stosowania zmienionych przepisów ustawy, w zawartych w projekcie przepisach dostosowujących przewidziano dłuższe okresy pozwalające na dostosowanie się do przepisów, co pozwoli na rozłożenie w czasie ewentualnych skutków finansowych związanych z dostosowaniem się do wymagań wynikających z nowego brzmienia ustawy.</p>
--	--	---	--

			społeczeństwa obywatelskiego (w tym Komitetu Pożytku Publicznego).	
12.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Dnia 26 czerwca 2024 roku Zarząd Główny Stowarzyszenia Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej otrzymał do zaopiniowania projekt ustawy przygotowany przez Ministra Cyfryzacji „O zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” („Projekt”).</p> <p>ZG SNRP, po przeanalizowaniu Projektu wraz z jego Uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji, na wstępie pragnie podkreślić, że Projekt jest obszerny, reguluje materię skomplikowaną o szerokim zasięgu, co wymaga głębszych przemyśleń i dlatego poniższe uwagi odnoszą się wyłącznie do dwóch zasadniczych kwestii, niżej opisanych.</p> <p>2. Pierwszym z zagadnień omawianych w niniejszej Uchwale są rejestry prowadzone przez Krajową Radę Notarialną tj. Rejestr Spadkowy, Notarialny Rejestr Testamentów, CREWAN, Rejestr Zarządców Sukcesyjnych.</p> <p>ZG SNRP uważa, że budowa sprawnego, spójnego systemu informacyjnego państwa, który w sposób efektywny kosztowo i jakościowo dostarcza usługi, nie tylko z punktu widzenia odbiorcy jest istotna i leży w jego interesie. Ważnym jest, aby nowobudowane oraz te już funkcjonujące systemy informatyczne były spójne, umożliwiały wymianę danych i wzajemną integrację oraz aby w sposób zautomatyzowany i intuicyjny umożliwiały dostęp do nich oraz pobieranie danych przez uprawnionych użytkowników, w tym notariuszy i sądy. Dotyczy to również systemów informatycznych prowadzonych przez podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne. Dlatego słuszne jest wprowadzenie obowiązku udostępniania uprawnionym podmiotom danych z systemów informatycznych służących do realizacji zadań publicznych przez API – zgodnie ze standardem, który zostanie określony w akcie wykonawczym, wydawanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Udostępnianie takie, aby spełniało standardy sprawności systemu informacyjnego państwa, którego osiągnięcie jest celem projektowanej ustawy, musi polegać na możliwości dostępu poprzez systemy informatyczne zautomatyzowane, nie zaś polegać na</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Organem właściwym do inicjowania zmian w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1001), wydaje się Minister Sprawiedliwości a nie Minister Cyfryzacji. Jednakże w przypadku podjęcia prac legislacyjnych nad tą ustawą w zakresie przepisów o rejestrach Ministerstwo Cyfryzacji jest otwarte na współpracę w celu uspoźnienia przepisów.</p>

		<p>mechanicznym, tradycyjnym zalogowaniu się na stronę podmiotu i wydrukowanie tych danych.</p> <p>Na podkreślenie zasługuje fakt, że Projekt porządkuje techniczne aspekty rejestrów prowadzonych przez poszczególne podmioty i wymianę danych pomiędzy tymi rejestrami oraz obejmuje ten problem całościowo. Z tego też względu ważnym jest, że Projektodawca zauważył potrzebę ujednolicenia systemów. Przedstawione propozycje ustawowe wychodzą naprzeciw oczekiwaniom uprawnionych użytkowników i żeby tę tezę poprzeć to pragniemy zauważyć, że obecnie aby uzyskać potrzebne dane trzeba odwiedzić konkretną stronę, zalogować się i wygenerować dokument, co nie spełnia standardu sprawności systemu. Jako notariusze widzimy w naszej praktyce zawodowej, że wielość rejestrów publicznych ze zgromadzonymi w nich danymi, które wzajemnie się nie komunikują i są wykonane w różnych standardach informatycznych powoduje konieczność wielokrotnego logowania się do różnych systemów i wpisywania niejednokrotnie tych samych danych w różnych miejscach, i to danych, które administracja już posiada.</p> <p>W powyższe rozważania i propozycje wpisują się rejestry prowadzone przez Krajową Radę Notarialną, które są rejestrami publicznymi. I choć już dotychczasowe postanowienia zmienianej ustawy o informatyzacji, oraz te zawarte w Projekcie nakładają na podmioty prowadzące rejestry publiczne prowadzenia ich w taki sposób, aby była zapewniona możliwość wymiany danych z innymi systemami informatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych, to jednak zapisów takiego obowiązku trudno szukać w dzisiejszym stanie prawnym, gdyż nie wynika to wprost z przepisów ustawy z dnia 14.02.1991r. Prawo o notariacie (tj.Dz.U.2024,1001), tylko ze słowniczka ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Dlatego, zdaniem ZGSNRP tak ważnym jest podkreślenie ich charakteru w ustawie ustrojowej jaką jest Prawo o notariacie.</p> <p>Propozycje zmian opracowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji i zawartych w Projekcie zwróciły uwagę ZGSNRP na jeszcze jedną kwestię związaną z rejestrami. Dotychczasowe doświadczenia Krajowej Rady</p>	
--	--	--	--

			<p>Notarialnej w ich prowadzeniu dowodzą, że notariat pieczę tę sprawuje w sposób jak najlepszy, o najwyższych standardach. Dlatego przy tej okazji warto zwrócić Projektodawcy uwagę na dalsze rozwiązanie systemowe i poszerzenie kompetencji KRN na prowadzenie także innych rejestrów (dzisiaj jeszcze nie znanych i nie zwerbalizowanych, ale biorąc pod uwagę rozwój technologiczny i prawotwórczy – mogących niebawem powstać, chociażby projektowany Rejestr Pełnomocnictw Trwałych), dzięki czemu wszystkie prowadzone rejestry miałyby jednolity stan prawny oparty na ustawie. Wydaje się, że prace legislacyjne nad ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne są idealnym momentem do włączenia notariatu na płaszczyznę rejestrów publicznych i w związku z tym proponujemy dodanie po art. 41a Prawa o notariacie artykułu art. 41 b o treści przedstawionej w ust.4 poniżej.</p>	
13.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Drugim z zagadnień, na które przy okazji Projektu pragniemy zwrócić uwagę, a które pozwoliłoby na jednoznaczne określenie rejestrów przewidzianych ustawą Prawo o notariacie, jako rejestrów publicznych, do których stosuje się przepisy ustawy jest wykaz zarejestrowanych kancelarii, rokrocznie publikowany przez Ministra Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 9 §2 Prawa o notariacie. Postulujemy aby w miejsce archaicznego publikowania przez Ministra Sprawiedliwości listy kancelarii zarejestrowanych na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego był prowadzony rejestr notariuszy i ich siedzib, a nie rejestr kancelarii, które często zmieniają formę prawną, informacje zawarte w rejestrze często są nieaktualne. gdyż w ciągu roku kalendarzowego powstają nowe kancelarie a inne się zamykają. Dlatego niezbędnym jest, aby rejestr ten był prowadzony na bieżąco w systemie informatycznym i w związku z tym proponujemy zmianę art. 9 § 1 i 2 Prawa o notariacie. Do rozważenia jest również, na dalszym etapie rozwoju, rozszerzenie tego rejestru o zastępców notarialnych ujawnionych w wykazie rad izb notarialnych i emerytowanych notariuszy zastępujących notariuszy oraz o aplikantów notarialnych, którzy uzyskali, wskutek pozytywnego wyniku z</p>	<p>Wyjaśnienie: Zagadnienie pozostaje w zakresie właściwości Ministra Sprawiedliwości. Natomiast – zgodnie z przepisami UoI - każdy „uporządkowany zbiór danych, służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne” będzie rejestrem publicznym i z tego względu będzie podlegał wymaganiom określonym w UoI (w tym prowadzenie tego rejestru przy użyciu systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych).</p>

			<p>kolokwium przeprowadzanego przez Rady Izb Notarialnych, upoważnienie do dokonywania określonych czynności notarialnych, udzielone aplikantowi w trybie art. 22a Prawa o notariacie. Zmiany te wymagałyby odpowiednio długiego vacatio legis, umożliwiającego zbudowanie takiego systemu.</p>	
14.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Reasumując, ZGSNRP proponuje w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie, wprowadzić następujące zmiany:</p> <p>1) art. 9. otrzymuje brzmienie:</p> <p>§ 1. Minister Sprawiedliwości prowadzi na bieżąco rejestr notariuszy i ich siedzib.</p> <p>§ 2. Rejestr, o którym mowa w §1 prowadzi się jako rejestr publiczny w rozumieniu art. 3 pkt 5) ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307).</p> <p>2) po art. 41a dodaje się art. 41b o treści:</p> <p>Art. 41b. [System teleinformatyczny do prowadzenia Rejestrów opartych na czynnościach notarialnych]</p> <p>§ 1. Krajowa Rada Notarialna tworzy systemy teleinformatyczne w celu prowadzenia rejestrów publicznych, opartych na czynnościach notarialnych, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz przepisach szczególnych, zapewnia notariuszom, sądom oraz innym organom państwowym uprawnionym na podstawie tych przepisów dostęp do takich systemów w celu dokonywania wpisów oraz ochronę danych zgromadzonych w rejestrach przed nieuprawnionym dostępem, przetwarzaniem oraz zmianą lub utratą.</p> <p>§ 2 Rejestry, o których mowa w §1 prowadzi się w sposób zapewniający wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych, w szczególności z rejestrami publicznymi o których mowa w art. 3 pkt 5) ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307).</p> <p>§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji i po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia rejestrów, umieszczania danych, ich</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Propozycje wykraczają poza projektowaną regulację, ponieważ jej celem nie jest powoływanie nowych dziedzinowych rejestrów publicznych.</p>

			<p>przechowywania, a także tryb informowania Ministra Sprawiedliwości i podmiotów wymienionych w § 1 o ewentualnych przerwach w dostępie do rejestrów, uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej, bezpieczeństwo danych, w tym ochronę przed nieuprawnionym ujawnieniem i dostępem.</p> <p>§ 4. Za wpisy dokonywane w rejestrach notariusz pobiera opłaty, które przekazuje Krajowej Radzie Notarialnej oraz wynagrodzenie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej.</p> <p>§ 5. W przypadku wpisów dokonywanych przez notariusza opłatę, o której mowa w § 4, notariusz pobiera od stron czynności notarialnej podlegającej wpisowi do właściwego rejestru. Notariusz uzależnia dokonanie czynności od uprzedniego uiszczenia należnej opłaty.</p> <p>§ 6. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość należnego wynagrodzenia za wpisy dokonywane w rejestrach, a ponadto sposób uiszczania i wysokość opłat za wpisy dokonywane we właściwym rejestrze przez notariusza, mając na względzie wysokość kosztów administracyjnych prowadzenia danego rejestru oraz jego niedochodowy charakter i niezbędny rozwój.</p>	
15.	Uwaga ogólna	Polska Żegluga Morska	<p>Po przeanalizowaniu projektu <i>ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (UC44)</i> przedstawiamy poniżej nasze uwagi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa będzie obejmować swoim zasięgiem przedsiębiorstwa państwowe, a więc i PŻM. 2. Należy przyjąć, iż pomimo tego, że PŻM w chwili obecnej nie realizuje zadań publicznych, to ich realizacja może zostać powierzona na podstawie zapisu „1a. Przepisy art. 12k ust. 3 oraz art. 13 ust. 1 i 5 stosuje się również do podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny.” 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Strona podmiotowa w BIP nie jest rejestrem publicznym, w związku z powyższym wymagania wskazane w projekcie, dotyczące rejestrów publicznych nie dotyczą funkcjonowania BIP.</p> <p>Należy wskazać, że art. 1 UoI został uzupełniony przez dodanie poniższych punktów:</p> <p>„2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,</p> <p>3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań</p>

			<p>3. Zapisy ustawy potencjalnie mogą obowiązywać PŻM w kontekście:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. prowadzenia rejestrów publicznych (BIP); 2. wykorzystania systemów teleinformatycznych do komunikacji z podmiotami publicznymi (np. ePUAP, e-Doręczenia, systemy typu EZD); 3. zapewnienia zgodności z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych - wraz z ich udostępnianiem do Repozytorium Interoperacyjności prowadzonego przez Ministra Cyfryzacji. <p>4. W art. 1, pkt 2-4 usunięto część zapisu brzmiącą: „...gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji...” – nie zostało to jednak ujęte w inny sposób w innej części proponowanych zmian. Brak tego zapisu może powodować utrudnienia w realizacji zadań publicznych, w przypadku, gdy np. specyfikacje lub standardy nie będą jawne albo realizujący będzie zmuszony korzystać z narzuconej technologii (która może być bardzo kosztowna albo trudna do implementacji w istniejącej infrastrukturze realizującego zadanie).</p> <p>Pozostałe zapisy nie budzą naszych wątpliwości. Jesteśmy też gotowi dalej współpracować przy konsultowaniu przesłanego projektu ustawy, jeśli zajdzie taka potrzeba.</p>	<p>dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,</p> <p>4) dostosowania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,”</p> <p>Ponadto, zapewnieniu neutralności technologicznej służą wytyczne w art. 18 UoI:</p> <p>„ (...) - z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.</p>
16.	Uwaga ogólna – zakres podmiotowy	Krajowa Rada Komornicza	<p>Postulujemy o rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu o oczekiwane przez komorników sądowych zmiany w zakresie art. 2 ust. 3 przedmiotowej ustawy, które były uprzednio zawarte w projekcie wycofanym z legislacji tj. projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji (druk UD 372). Dodanie komorników sądowych jak również Krajowej Rady Komorniczej do katalogu podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne umożliwi stosowanie części przepisów</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy UoI:</p> <p>„1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.),</p> <p>2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,</p>

			<p>tej ustawy do tej grupy podmiotów. Komornicy sądowi wielokrotnie wnioskowali do Ministra Cyfryzacji o możliwość korzystania z rozwiązań przewidzianych w ustawie dla niektórych podmiotów publicznych. Krajowa Rada Komornicza postuluje zatem by w toku prac legislacyjnych nad opiniowanym projektem uwzględnić komorników sądowych jak również Krajową Radę Komorniczą wśród podmiotów enumeratywnie wymienionych w art 2 ust. 3 ustawy o informatyzacji działalności publicznych jako podmiotów realizujących zadania publiczne, bez konieczności posiadania statusu podmiotu publicznego. Przedmiotowa zmiana przyczyni się przede wszystkim do usprawnienia obsługi systemu Epuap zgodnie z art. 759[2] §3 Ustawy Kodeks Postępowania Cywilnego, poczty elektronicznej administrowanej przez Ministerstwo Cyfryzacji i Naukę i Akademicką Sieć Komputerową oraz wymiany wszelkich danych z podmiotami publicznymi po wprowadzeniu akt elektronicznych do funkcjonowania kancelarii. Zmiana ta oprócz przywoływanych w piśmie usprawnień wpłynie również na bezpieczeństwo w komunikacji zarówno w zakresie rozwiązań dedykowanych komornikom sądowym (Epuap) jak i tych których administrowaniem zajmuje się bezpośrednio Krajowa Rada Komornicza .</p>	<p>3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, <p>4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3;</p> <p>5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz,</p> <p>6) uczelni niepublicznych,</p> <p>7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”.</p> <p>Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p>
17.	uwaga ogólna do art. 12aa–12ae	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	<p>Brak obowiązku ministra właściwego do spraw informatyzacji przygotowania i przedstawienia Radzie Ministrów końcowego sprawozdania z realizacji strategii. Obowiązek przygotowania i przedstawienia Radzie Ministrów sprawozdania po zakończeniu realizacji strategii pozwoliłby na urzeczywistnienie cyklu polityki publicznej w obszarze informatyzacji – od rozpoznania problemu, po sformułowanie treści strategii, przez jej implementację, aż po ewaluację. Przygotowanie sprawozdania byłoby okazją do weryfikacji, jaki byłby rezultat strategii - czy widoczne efekty były zamierzone, czy jej realizacja doprowadziła do wystąpienia niepożądanych efektów. Powinno prowadzić do wyłonienia najbardziej wartościowych elementów</p>	<p>Wyjaśnienie: Zasady monitorowania i przeglądu realizacji strategii znajdują się w dokumencie strategicznym.</p>

			strategii, inicjatywy i kierunki w ocenione jako efektywne mogłyby zostać wznowione.	
Uwagi szczegółowe				
18.	Art. 1 ust. 1 lit b	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>1a) opracowywania i rozwoju Architektury Informacyjnej Państwa, Uważamy, że wprowadzenie zagadnień dotyczących Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) do ustawy o informatyzacji zostało w Uzasadnieniu, jak i w Ocenie Skutków Regulacji potraktowane w sposób zdawkowy i dalece niepełny. Jeśli - zgodnie z zapisami OSR (podkreślenia nasze): 1) Rozwiązania z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) AIP jest metodą strategicznego zarządzania budową, rozwojem i utrzymaniem systemów informatycznych i zasobów informacyjnych państwa. Jej celem jest budowa spójnego, sprawnego systemu informacyjnego państwa, dostarczającego usługi dla obywateli i przedsiębiorców, w sposób efektywny kosztowo i jakościowo. W ramach AIP tworzone są modele stanu istniejącego cyfryzacji państwa m.in. w warstwach organizacyjnej, legislacyjnej, danych i systemów informatycznych oraz powiązania pomiędzy nimi. Analizowane są istniejące problemy i zagadnienia, opracowywana wizja pożądanego stanu docelowego oraz pryncypia, standardy, wytyczne, rekomendacje, wskazówki i dobre praktyki dotyczące ich rozwoju. Projekt wprowadza definicję Architektury Informacyjnej Państwa i przewiduje, że zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP będzie stanowić podstawę do oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu to oznacza bardzo duży zakres prac zarówno po stronie ministra właściwego do spraw informatyzacji, jak i wszelkich podmiotów realizujących przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu! Również Uzasadnienie wskazuje na zakres prac dotyczący nie tylko ministra właściwego do spraw informatyzacji, ale także innych resortów i podmiotów publicznych:</p>	<p>Wyjaśnienie: Wprowadzenie do UoI, przepisów z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa, umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa. Pozwoli to na odwoływanie się do narzędzi Architektury w kontekście całego projektu, a w perspektywie przyszłości także w przepisach odrębnych. W zakresie art. 12n UoI, tj. wymogu przeprowadzania przez podmiot realizujący zadania publiczne oceny interoperacyjności krajowej, projektodawca stoi na stanowisku, że - dzięki wprowadzanemu mechanizmowi: a) koszty efektywnej cyfryzacji podmiotów publicznych (traktowanych jako całość) zmniejszą się, b) koszty ponoszone na przeprowadzanie ocen interoperacyjności krajowej przez – traktowane indywidualnie - podmioty realizujące zadania zostaną co najmniej zrównoważone przez korzyści, które uzyskają te podmioty poprzez ułatwienie dostępu do danych przetwarzanych przez inne podmioty realizujące zadania publiczne. Zgodnie z projektowanym art. 12n ust. 2 UoI: „2. Ocena interoperacyjności krajowej zawiera: 1) opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne; 2) opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne; 3) informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach działań, o których mowa w pkt 2.” Zgodnie z art. 220 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) (KPA): „Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli: (...)”</p>

		<p>Dokument, będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej. Horyzontalny charakter procesów cyfryzacji sprawia, że międzyresortowa współpraca w zakresie ich koordynacji i systematyzacja wiedzy na temat podejmowanych działań ma szczególne znaczenie. Choć dotychczasowe inicjatywy w tym zakresie przyniosły pewną poprawę, to efektywne zarządzanie cyfryzacją wymaga większej koordynacji.</p> <p>Strategia będzie stanowiła również podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego.</p> <p>Wreszcie na koniec w Uzasadnieniu pojawia się następujący zapis:</p> <p>Projekt przewiduje także, że podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do przeprowadzania oceny interoperacyjności krajowej. Ocena taka będzie publikowana w repozytorium interoperacyjności. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 podmioty realizujące zadania publiczne zobowiązane będą do ich realizacji używać systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w tym wyposażonych w API, zapewniających interoperacyjność zgodnie z Krajowymi Ramami Interoperacyjności oraz zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa. W Ocenie Skutków Regulacji zostały wskazane wyłącznie niewielkie koszty po stronie ministra właściwego do spraw</p>	<p>2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie: (...)</p> <p>b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,</p> <p>c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, (...)"</p> <p>Po pierwsze - oceny interoperacyjności krajowej, zawierające w szczególności opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne, będą w znaczący sposób przyczyniały się do realizacji wymogu wskazanego w art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA. Podmiot przeprowadzający ocenę interoperacyjności krajowej będzie musiał identyfikować inne podmioty publiczne, które - na mocy przepisów prawa powszechnego - mają prawo dostępu do danych w prowadzonych przez niego rejestrach publicznych i publicznych systemach teleinformatycznych. Wskutek takiej identyfikacji będzie zobowiązany do oceny oddziaływania zmian planowanych do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne. Wreszcie – będzie musiał wykazać, jakie działania podjął oraz planuje do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne.</p> <p>Należy zatem stwierdzić, że – w celu realizacji obowiązku z art. 220 § 1 ust. 2 pkt b-c KPA – analizy i oceny tego rodzaju powinny być wykonywane przez podmioty publiczne od momentu obowiązywania obowiązku nakładanego przepisami Kodeksem postępowania administracyjnego. Z tego względu projektowany przepis ustawy o informatyzacji nie nakłada dodatkowych obowiązków <i>sensu stricte</i>, a jedynie <i>sensu largo</i> – standaryzując zakres oceny interoperacyjności krajowej. Koszty stworzenia lub utrzymania systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadań publicznych nie powinny się zatem zwiększać wskutek</p>
--	--	---	---

		<p>informatyzacji oraz 151,04 mln złotych na przystosowanie się JST.</p> <p>Wskazane w tabeli koszty jednostek samorządu terytorialnego obejmują koszty dostosowania systemów teleinformatycznych, prowadzonych przez te jednostki do wymagań wynikających z projektu, w szczególności wymagań związanych ze zgodnością z Architekturą Informacyjną Państwa, a także umożliwieniem przekazywania wymaganych informacji do repozytorium interoperacyjności. Jednostki samorządu terytorialnego będą zobowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu do 2030 r. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione proporcjonalnie na lata 2028-2030.</p> <p>Oznacza to – przy założeniu około trzech tysięcy podmiotów JST – że szacowany koszt dostosowania do wymagań AIP (a przecież nie tylko AIP) średnio wyniesie 50 tysięcy złotych. Wydaje się to zdecydowanie zbyt niski szacunek kosztów, a kwota ta ze względu na ustawowy charakter wymagań powinna być znacznie powiększona. Bez wątplenia kwestia kosztów wprowadzenia regulacji w omawianym tutaj zakresie wymaga dokładniejszego przygotowania.</p> <p>Zwracamy uwagę, że art. 12m wskazuje na konieczność przeprowadzenia każdorazowo oceny interoperacyjności krajowej. Ani w Uzasadnieniu, ani w Ocenie Skutków Regulacji nie wskazano w jaki sposób taka ocena interoperacyjności wpływa na koszty stworzenia lub utrzymania systemu realizującego zadania publiczne. Nie ma także analizy czy nakaz wykonania takich analiz będzie zmniejszał łączne koszty systemów realizujących zadania publiczne (większa interoperacyjność, stosowanie takich samych standardów) czy jednak będzie je zwiększał (niechęć do zmian związana z kosztami dostosowania, utrzymywanie przestarzałych modeli, wytycznych itd.). Doświadczenia innych krajów – patrz uwaga ogólna dot. AIP – byłyby bardzo pomocne, jednak nie ma o nich mowy w dokumentach towarzyszących projektowi nowelizacji.</p> <p>Zwracamy także uwagę, że przywoływane ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/903 (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) nie nakłada obowiązku tworzenia Architektury</p>	<p>wprowadzenia obowiązków przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, o ile system teleinformatyczny powstaje zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisami, w szczególności z art. 14 UoI (obowiązek podmiotu prowadzącego rejestr publiczny) oraz art. 15 UoI (nieodpłatny dostęp do danych). Nowym obciążeniem będą natomiast koszty organizacyjne przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, ale będą one rekompensowane przez ułatwienie realizacji korzystania z uprawnień, wynikających z obowiązków określonych w przywołanych przepisach KPA.</p> <p>Co więcej – zgodnie z projektowanym art. 12n ust. 3 UoI - podmiot realizujący zadania publiczne publikuje wynik oceny interoperacyjności krajowej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe w repozytorium interoperacyjności przed wprowadzeniem zmian, które planuje wprowadzić. Z tego względu pozostałe podmioty publiczne - korzystające z danych pochodzących rejestrów publicznych oraz publicznych systemów teleinformatycznych, a także z usług udostępnianych przez takie systemy – będą mogły zapoznać się z opisem takich zmian przed ich wprowadzeniem i odpowiednio dostosować funkcjonowanie swojego podmiotu w zakresie wymagań organizacyjnych (w tym procesów administracyjnych), semantycznych (w tym struktur i znaczenia przetwarzanych danych) oraz technicznych (w tym w zakresie zapytań do API systemów teleinformatycznych podmiotu przeprowadzającego ocenę interoperacyjności krajowej) dotyczących interoperacyjności.</p> <p>Należy ponadto podnieść, że ustalenie w przepisach zakresu oceny interoperacyjności krajowej obejmuje także standaryzację wyników takiej oceny, poprzez nałożenie wymogu ich publikacji w formacie nadającym się do odczytu maszynowego ułatwiającym tłumaczenie maszynowe. Powszechna dostępność wyników ocen interoperacyjności krajowej w repozytorium interoperacyjności (w tym za pomocą API tego repozytorium) będzie ułatwiała przeprowadzanie ocen kolejnym podmiotom oraz umożliwiała wskazywanie zależności między wykonanymi ocenami, co pozwoli na wyciąganie wniosków na temat możliwych optymalizacji systemu informacyjnego państwa.</p>
--	--	---	--

			Informacyjnej Państwa, a jedynie taką możliwość. Patrz motyw (12), motyw (19) oraz art. 2 punkt 4). Powstaje zatem pytanie o proporcjonalność wysiłku, jaki zostanie włożony w przygotowanie i utrzymania AIP w stosunku do uzyskanych efektów.	Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów – OSR został zaktualizowany. OSR został zaktualizowany.
19.	Art. 1 ust. 2 lit c, d, e	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>„2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,</p> <p>3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi,</p> <p>4) dostosowania rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,”</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>„2) ustalania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,</p> <p>3) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi,</p> <p>4) dostosowania w sposób gwarantujący neutralność technologiczną rejestrów publicznych do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych,”</p> <p>Warto przywołać definicję neutralności technologicznej (art. 3 punkt 19):</p> <p>19) neutralność technologiczna – zasada równego traktowania przez władze publiczne technologii teleinformatycznych i tworzenia warunków do ich uczciwej</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 1 UoI został uzupełniony przez dodanie poniższych punktów:</p> <p>„2) ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,</p> <p>3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,</p> <p>4) dostosowania rejestrów publicznych do Krajowych Ram Interoperacyjności oraz do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i otwartość używanych standardów i specyfikacji,”</p> <p>Ponadto, zapewnieniu neutralności technologicznej służą wytyczne w art. 18 UoI:</p> <p>„ (...) - z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.</p>

			<p>konkurencji, w tym zapobiegania możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań;</p> <p>Definicja ta wprost mówi, że nie chodzi tylko o interoperacyjność (porównaj propozycję brzmienia art. 18 w projekcie nowelizacji z 25 czerwca 2025), ale przede wszystkim ma zachować uczciwą konkurencję różnych technologii, uniemożliwić preferencję, dyskryminację lub wręcz eliminację jakiegś technologii. Zasada ta ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego prowadzenia polityki państwa w obszarze informatyzacji, zabezpieczenia przed tzw. vendor lock-in, braku faworyzowania w majestacie prawa niektórych technologii lub producentów. Jej przywołanie i przywrócenie w art. 1 pkt 2), pkt 3) i pkt 4) jest absolutnie konieczne! Chcemy zwrócić uwagę, że art. 1 podkreśla w ostatnim zdaniu, że wszystkie zasady w nim opisane zostały wprowadzone – w celu ochrony interesu publicznego, w tym zachowania przez Państwo możliwości swobody wyboru technologii w procesach informatyzacji realizacji zadań publicznych.</p> <p>Wyniesienie zasady neutralności technologicznej poza art. 1 stoi w jawnej sprzeczności z tym zdaniem i nie służy ani ochronie interesu publicznego, ani zachowaniu swobody wyboru! A wreszcie warto zwrócić uwagę, że zasada neutralności technologicznej jest wskazana jako jedno z podstawowych pryncypiów Architektury Informacyjnej Państwa! Porównaj: hhttps://www.gov.pl/web/ia/pryncypiaarchitektoniczne</p> <p>Wykorzystujemy w naszej propozycji zapis Ministerstwa Cyfryzacji upraszczając dotychczasowe brzmienie i uznając, że przeniesienie „jawności używanych standardów i specyfikacji” do nowego brzmienia art. 18, a także uproszczenie brzmienia pkt4), są zasadne.</p>	
20.	Art. 1 pkt 1 lit h	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: 7) ustalania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,”</p> <p>Propozycja przepisu: 7) ustalania i publikowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów</p>	<p>Wyjaśnienie: Zgodnie ze zmienionym art. 1 UoI: „Ustawa określa zasady: (...) 7) określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,”</p>

			<p>teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,” Bez wskazania obowiązku publikacji specyfikacji API może zostać w sposób arbitralny pogwałcona zasada uczciwej konkurencji (dostęp tylko dla uprzywilejowanych) i zasada neutralności technologicznej.</p>	<p>Z kolei w art. 18 UoI wskazano: „Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia: 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając: a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, (...)”.</p> <p>Przepis art. 18 UoI nakłada na Radę Ministrów obowiązek w szczególności określenia specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Specyfikacja taka zostanie ogłoszona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 UoI, co jest spójne z art. 1 pkt 7 UoI, zgodnie z którym ustawa określa zasady określania i stosowania specyfikacji interfejsu programistycznego aplikacji systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych.</p> <p>Ogłoszenie specyfikacji zapewni powszechną dostępność takiej specyfikacji w dzienniku urzędowym. Natomiast druga część art. 1 pkt 7 wskazuje na zasady stosowania specyfikacji API, które będą wpływać wprost z obowiązku dostosowania publicznych systemów teleinformatycznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi.</p>
21.	Art. 1 ust 1 (dot. art. 1 ust. 1 lit 9a i 9b	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowy przepis: 9a) funkcjonowania publicznego systemu identyfikacji elektronicznej, Propozycja przepisu:</p>	<p>Wyjaśnienie: Proponowane zmiany znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.</p>

	dotychczasowej ustawy)		9a) funkcjonowania tożsamości cyfrowej, a także wykreślenie punktu 9b) Wdrożenie EU Digital Identity Wallet, wynikającego z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) spowoduje nie tylko pojawienie się w Polsce różnych podmiotów (dostawców) oferujących takie rozwiązania, ale także podmiotów z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Proponujemy także zmianę określenia „identyfikacja elektroniczna” na „tożsamość cyfrowa” jako pojęcia szerszego. Zmiana ta pozwala również wykreślić punkt 9b).	
22.	art. 2 ust. 1 – art. 3 pkt 31	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W odniesieniu do proponowanego brzmienia art. 2 ust. 1 sygnalizujemy, że zakres pojęcia „podmiotu publicznego” w rozumieniu niniejszego projektu (nowy pkt. 31 w art. 3) jest inny od treści pojęcia „podmiotu publicznego” w ustawie o krajowym systemie bezpieczeństwa. Zakres obowiązków nałożonych na te podmioty przez przepisy obu ustaw jest odmienny. Stąd zapewne potrzeba zdefiniowania obu pojęć jedynie na użytek stosowania przepisów każdej z tych ustaw. Ale prowadzi to do mnożenia legalnych definicji tego samego pojęcia.	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W zakresie proponowanego nowego zakresu podmiotowego UoI projektodawca zwraca uwagę, że po analizie prawodawstwa Unii Europejskiej (UE), można zauważyć, że UE od 2014 r. dąży ona do uspoźnienia terminologii i stosowania jednej definicji „podmiotu prawa publicznego”.</p> <p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE odwołuje się w swoich postanowieniach do pojęcia „podmiotu sektora publicznego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.), który został wdrożony do polskiego porządku prawnego w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), następnie powtórzony w nowej ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (art. 4) (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605, z późn. zm.) .</p> <p>Zgodnie z motywem 10 dyrektywy 2014/24/UE: "Termin (...) "podmioty prawa publicznego" były wielokrotnie analizowane w ramach orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). Aby</p>

				<p>doprecyzować, że zakres podmiotowy niniejszej dyrektywy powinien pozostać niezmieniony, celowe jest zachowanie definicji, na których oparł się Trybunał, oraz wprowadzenie pewnej liczby objaśnień przedstawionych w ramach tego orzecznictwa jako kluczowych dla zrozumienia samych definicji, przy czym nie jest zamiarem zmiana rozumienia pojęć wypracowanych w ramach orzecznictwa^[1].</p> <p>Następnie ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1440) oraz ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045) posługują się analogiczną definicją podmiotu publicznego wywodzącą się na gruncie prawa polskiego z ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, której źródła zakotwiczone są w ww. aktach UE.</p> <p>W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę konieczność objęcia zmianą UoI wszystkich „organów sektora publicznego”, zdecydowano się dokonać zmian w art. 2 ust. 1 UoI dotyczącym pojęcia podmiotu publicznego, określając jednocześnie nowy, szerszy niż obecnie, zakres podmiotowy zmienianej ustawy opierając się na dorobku legislacyjnym zarówno UE, jaki i krajowym.</p>
23.	art. 3 pkt 31	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	<p>Projektowane regulacje budzą nasze zaniepokojenie, gdyż dokonywane zmiany mogą wpłynąć na realizację zadań publicznych przez organizacje pozarządowe, choć nie mamy przekonania, że ten wpływ był zakładanym przez Państwa skutkiem niniejszej ustawy. Skutek ten może zostać wywołany przez trzy rodzaje instrumentów zastosowanych w projektowanej ustawie.</p> <p>Dokonano zmiany podmiotu definicji podmiotu publicznego. Zgodnie z definicją, o której mowa w dodawanym art. 3 pkt 31 (art. 1 pkt 3 lit. i projektu ustawy zmieniającej) - podmiotem publicznym jest "inny niż określone w lit. a osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a i b, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: finansują je w ponad 50% lub..." Należy zauważyć, że</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy ustawy:</p> <p>„1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych:</p> <p>1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.),</p> <p>2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,</p> <p>3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2,</p>

^[1] Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Paweł Granecki, Iga Granecka, 2024, Legalis.

		<p>bardzo wiele organizacji pozarządowych, posiadających osobowość prawną, które korzystają z finansowania pochodzącego od jednostek sektora finansów publicznych spełnia to kryterium.</p> <p>Jako przykład przedstawimy nasze działania. Fundacja Academia Iuris od 22 lat, we współpracy z m. st. Warszawą oraz innymi instytucjami publicznymi, prowadzi działania polegające na udzielaniu wsparcia specjalistycznego w formie poradnictwa prawnego dla osób niezamożnych, w tym rodzin i osób pozostających w kryzysie. Nasze działania są realizowane w porozumieniu z Biurem Pomocy i Projektów Społecznych m. st. Warszawy w ramach realizacji świadczeń z zakresu pomocy społecznej, w formie poradnictwa specjalistycznego, o których mowa w art. 36 pkt 2 lit g. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, z późn. zm.). Na budżet naszej organizacji składają się środki z m. st. Warszawy uzyskane na realizację tego zadania publicznego w trybie i na zasadach określonych w rozdziale 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571), środki na zadanie finansowane z dotacji pochodzącej z NIW-CRSO w ramach PROO, a także środki finansowe na zadanie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej z budżetu Województwa Mazowieckiego na realizację zadania z zakresu administracji rządowej (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim i edukacji prawnej.) W konsekwencji podmioty stanowiące jednostki sektora finansów publicznych finansują nasze działania w ponad 50%. Powoduje to, że wymagania, które niniejsza ustawa nakłada na systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych przez podmioty publiczne - choćby w naszym przypadku ewidencjonowania danych koniecznych do przedstawiania sprawozdania grantodawcy - będą musiały spełniać wymagania dla systemów teleinformatycznych określone w tej ustawie i jej aktach wykonawczych. Tymczasem, w większości przypadków, budżety przeznaczone na dotację dla organizacji realizujących zadania publiczne są tak ograniczone, że nie ma w ich ramach możliwości</p>	<p>pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. <p>Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p>
--	--	--	---

			<p>finansowania modernizacji systemów czy obsługi informatycznej.</p> <p>Dodatkowo spełnienie tych wymagań nie jest możliwe dla organizacji, takich, które są oparte w 80% na wolontariacie. Podkreślamy, że nasza sytuacja nie jest odosobniona. Stosowne dane znajdzie Pan Minister w bazie zawierającej sprawozdania organizacji pożytku publicznego dostępnej na https://niw.gov.pl/opp/sprawozdania-opp/ 15 lipca upływa termin na wprowadzenie do niej sprawozdań za 2023 r.</p> <p>Mając powyższe na względzie zwracamy się do Pana Ministra o wyłączenie organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z zakresu definicji podmiotu publicznego. Zdając sobie sprawę, że wskazana definicja pochodzi z dyrektywy dotyczącej zamówień publicznych należy podkreślić, że w opisanej regulacji będzie miała zupełnie inny skutek. Bowiem stosowanie procedur zamówień publicznych jest uzależnione od przekroczenia określonych progów kwotowych wartości zamówienia. Dlatego organizacje pozarządowe zwykle nie muszą stosować trybu zamówień publicznych. Natomiast w niniejszej ustawie nie istnieje taki mechanizm, który ograniczałby zakres tej definicji.</p>	
24.	Art. 2 lub art. 20ae UoI	Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej	<p>1) wniosek o dodanie w art. 1 pkt 2 (zmiana w art. 2 nowelizowanej ustawy) również nowego punktu w zakresie dodania nowego ustępu w celu poszerzenia zakresu stosowania art. 20ae - o wszystkie podmioty publiczne i niepubliczne, które wyrażą zgodę na stosowanie podpisu zaufanego.</p> <p>2) tytułem ewentualnym - dodanie w art. 1 pkt b (art. 2 ust. 1b nowelizowanej ustawy) również odesłania do art. 20ae.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Szeroka nowelizacja ustawa o informatyzacji to dobra okazja, by jeszcze bardziej promować podpis zaufany. Uważamy, że podpis zaufany jest bardzo dobrym narzędziem, który znalazł szerokie zastosowanie w administracji publicznej, w sądownictwie, ale również w pewnym zakresie wśród podmiotów prywatnych (tam, gdzie to możliwe). Zgodnie z art. 20ae ust. 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Proponowane przepisy znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.</p>

			<p>“Dane w postaci elektronicznej opatrzone podpisem zaufanym są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentowi opatrzonemu podpisem własnoręcznym, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”</p> <p>Niestety, aktualne brzmienie przepisów ogranicza zastosowanie podpisu zaufanego jako równoważnego formie pisemnej. Art. 2 ustawy bowiem zawęża jej zakres zastosowania do podmiotów publicznych i to nie wszystkich (np. nie dotyczy do Kancelarii Sejmu, Kancelarii Prezydenta czy Narodowego Banku Polskiego).</p> <p>Wskutek tego, nie jest możliwe np. do podpisywania umów z zakresu prawa cywilnego czy dokumentów z zakresu prawa pracy. Nie jest również możliwe przysyłanie pism np. spółkom Skarbu Państwa czy spółkom z udziałem jednostek samorządu terytorialnego. Wyłączenie Kancelarii Sejmu, Kancelarii Prezydenta i Narodowego Banku Polskiego również nie ma żadnego uzasadnienia. Podpis zaufany, który posiadają miliony Polaków, nie może być zatem szeroko stosowany w ważnych sprawach. Tymczasem jest on przecież bardziej wiarygodny niż zwyczajna forma pisemna, która narażona jest na fałszerstwa.</p> <p>Warto dodać, że w przypadku podpisu osobistego możliwe jest jego stosowanie w szerszym zakresie, zatem również wobec podmiotów niepublicznych (art. 12d ust. 2 ustawy o dowodach osobistych) oraz wobec wszystkich podmiotów publicznych (art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o dowodach osobistych). Tym sposobem podpis zaufany znajduje się w gorszej sytuacji prawnej, mimo że jest bardziej popularnym rozwiązaniem.</p> <p>W każdym razie podpis zaufany powinien mieć zastosowanie również do "podmiotu innego niż podmiot publiczny, realizującego zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny" (art. 2 ust. 1b nowelizowanej ustawy).</p>	
25.	Art. 1 pkt 2 – art. 2 ust. 1a	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	<p>Także drugie pojęcie, które zostało zastosowane w niniejszej ustawie tj. „podmiot realizujący zadania publiczne” budzi nasze wątpliwości. Wszystkie wskazane wyżej działania naszej organizacji są realizowane jako nieodpłatna działalność pożytku publicznego, która</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>„Podmiot realizujący zadania publiczne” to pojęcie, które stosowane w ustawie od jej ogłoszenia, tj. od 2005 roku, rozumiane jako „podmiot, któremu podmiot publiczny powierzył lub zlecił realizację zadania publicznego”.</p>

		<p>zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie stanowi "działalność społecznie użyteczną, prowadzoną przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie.". Zatem każda organizacja realizując działalność pożytku publicznego realizuje je w sferze zadań publicznych. Posłużenie się ww. pojęciem może spowodować, że niniejsza ustawa będzie miała znaczący wpływ na funkcjonowanie organizacji pozarządowych w Polsce. Jeżeli bowiem organizacje pozarządowe stanowią podmioty "realizujące zadania publiczne" wówczas staną się podmiotem obowiązków określonych w tej ustawie. W art. 2 ust. 1a ustawy oraz w art. 12k ust. 3 oraz art. 13 ust. 1 i 5 ustawy, ale także w art. 3 pkt 5 oraz w art. 12k, art. 12l, art. 12m, art. 13, art. 18a i art. 20g projekt posługuje się pojęciem "podmiotu realizującego zadania publiczne". Takie sformułowanie powoduje, że zakresem tego pojęcia mogą zostać objęte organizacje pozarządowe, realizujące zadania publiczne, które zostały im powierzone w trybie rozdziału 2 pt. "Prowadzenie działalności pożytku publicznego na podstawie zlecenia realizacji zadań publicznych" ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. W konsekwencji skutkiem zmiany w art. 2 ust. 1a będzie fakt, że jeżeli organizacja pozarządowa realizuje zadanie publiczne wówczas będzie zobowiązana do tego, żeby na podstawie art. 12k ust. 3 ustawy udostępnić do rejestru interoperacyjności metadane rejestrów publicznych (zgodnie ze zmienianą definicją rejestru publicznego (art. 2 pkt 5 – „rejestr publiczny to uporządkowany zbiór danych, który prowadzi podmiot realizujący zadanie publiczne”), w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) struktury danych i znaczenie danych zawartych w tych strukturach dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym, b) informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4, c) terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym, d) informacje o punkcie kontaktowym dla rejestru publicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5; <ol style="list-style-type: none"> 2) informacje o interfejsie programistycznym aplikacji, zwanym dalej „API”, systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań 	<p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 UoI, określającego zakres podmiotowy ustawy:</p> <p>„1. Przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne podmiotów publicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), 2) innych niż określone w pkt 1 państwowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, 3) innych niż określone w pkt 1 osób prawnych utworzonych w szczególności celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot: <ol style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 4) związków podmiotów, o których mowa w pkt 1-3; 5) instytutów badawczych, Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, 6) uczelni niepublicznych, 7) federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki.”. <p>Do wykonywania obowiązków wskazanych w ustawie będą także zobowiązane podmioty realizujące zadania publiczne, niebędące podmiotami publicznymi. Takie ujęcie zakresu podmiotowego ustawy ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych wymagań i zasad przez wszystkie podmioty, a tym samym zapewnienie wysokiej jakości i interoperacyjności realizacji zadań publicznych.</p>
--	--	---	--

			<p>publicznych, w tym stosowanych w API struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących;</p> <p>3) wyniki ocen interoperacyjności krajowej, o których mowa w art. 12m;</p> <p>4) wyniki ocen interoperacyjności transgranicznej, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903.</p> <p>Dodatkowo będą zobowiązane do „zapewnienia ich poprawności, aktualności, kompletności oraz jakości,” gdyż do realizacji tych obowiązków „obowiązane są podmioty realizujące zadania publiczne prowadzące rejestry publiczne oraz używające systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych.” Wystarczy, zatem że używamy systemu teleinformatycznego jedynie do prostej rejestracji spraw, którymi się zajmujemy w fundacji, w ramach realizacji zadania publicznego powierzonego przez m. st. Warszawę, żeby zostać objętymi dyspozycją tej normy. Jednocześnie ponieważ nasze działania są realizowane w wielu lokalizacjach to powrót do dokonywania papierowej ewidencji spraw doprowadzi do znacznego utrudnienia w zakresie raportowania naszych działań. Dlatego zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o wyłączenie organizacji pozarządowych z zakresu pojęcia „podmiot realizujący zadania publiczne” i nie nakładanie na organizację dodatkowych obowiązków związanych z koniecznością dostosowania systemów teleinformatycznych do wymagań określonych w krajowych ramach interoperacyjności.</p>	
26.	Art. 1 ust. 3 (dot. pkt 7 i 8 – niezmieniane go w projekcie)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Propozycja wykreślenia z ustawy</p> <p>Zwracamy uwagę, że zapisane w pkt 7) i pkt 8) definicje „ponadsektorowego projektu informatycznego” oraz „sektorowego projektu informatycznego” nie są nigdzie dalej stosowane w projekcie ustawy za wyjątkiem art. 25 ust. 1 punkt 1) i punkt 2), które są – zgodnie z przedstawionym projektem – zmieniane i nowelizowane. Utrzymanie zatem w ustawie tych archaicznych z obecnego punktu widzenia definicji nie ma większego sensu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmieniony projekt przewiduje uchylenie art. 3 pkt 7 i 8 UoI.</p>
27.	Art. 1 ust 3	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>(nowe terminy i definicje)</p> <p>x) Krajowe Centrum Przetwarzania Danych – zespół połączonych siecią obiektów wraz z infrastrukturą techniczną, umożliwiającą przetwarzanie danych w</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Proponowane przepisy zawierające nowe terminy i definicje znajdują się poza zakresem projektowanej regulacji.</p>

		<p>systemach teleinformatycznych zapewniając zabezpieczenie kluczowych usług publicznych oraz wykorzystanie systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych rządowej chmury obliczeniowej.</p> <p>y) chmura obliczeniowa – pula współdzielonych, dostępnych „na żądanie” przez sieci teleinformatyczne, konfigurowalnych systemów teleinformatycznych i zasobów obliczeniowych (np. sieci, serwerów, pamięci masowych, aplikacji, usług), które mogą być dynamicznie dostarczane lub zwalniane przy minimalnych nakładach pracy zarządczej i minimalnym udziale ich dostawcy; Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest sztandarową inwestycją państwa mającą na celu podniesienie sprawności, bezpieczeństwa i odporności systemów teleinformatycznych. NASK na swoich stronach opisuje KCPD następująco (https://www.nask.pl/pl/projektydofinansowane/projekty-ue/5337,Krajowe-Centrum-Przetwarzania-Danych-KCPD.html): Budowa Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (KCPD) jest z punktu widzenia Polski inwestycją strategiczną, która istotnie wpłynie na zapewnienie ciągłości działania systemów o krytycznym znaczeniu dla państwa, np. działanie rejestrów państwowych i chmury rządowej, stanowiących bazę do świadczenia e-usług niezbędnych dla stabilnego funkcjonowania społeczeństwa i administracji państwowej na co dzień oraz w sytuacjach kryzysowych. Realizacja wieloletniego programu „Krajowe Centrum Przetwarzania Danych (KCPD)” będzie służyć ochronie istotnego interesu bezpieczeństwa państwa związanego z podniesieniem poziomu odporności na cyberzagrożenia, o których mowa w „Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej” zatwierdzonej 12 maja 2020 r. przez Prezydenta RP na wniosek Prezesa Rady Ministrów oraz Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2019-2024, przyjętej w formie uchwały nr 125 Rady Ministrów z 22 października 2019 r. Proces inwestycyjny KCPD wspiera ustawa z 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji tej inwestycji. Zwracaliśmy na to także uwagę powyżej przy określaniu definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu”. Definicja chmury obliczeniowej zasłużyła na obecność w ustawie o</p>	
--	--	---	--

			<p>informatyzacji z kilku względów. Po pierwsze, ze względu na model chmury obliczeniowej jaki będzie wykorzystywany przy tworzeniu systemów teleinformatycznych dla rządowej chmury obliczeniowej. Po wtóre, ze względu na to, że ten model przetwarzania jest szeroko wykorzystywany przez podmioty publiczne ze względu na wygodę, krótki czas wdrożenia lub cyberbezpieczeństwo. Po trzecie, ze względu na to, że pojawia się pojęcie dostawcy usług chmury obliczeniowej w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, która obejmie znaczną liczbę jeśli nie wszystkie podmioty publiczne. Samej definicji chmury obliczeniowej w tej ustawie nie ma, stąd wygodniej mieć ją już w ustawie o informatyzacji. Po czwarte, wynika to z doświadczeń rynkowych ze stosowania Uchwały Rady Ministrów w sprawie Wspólnej Infrastruktury Informatycznej Państwa (tzw. Uchwała WIIP z 2019) lub w innych sektorach np. Komunikatu KNF (2020). Proponowana definicja bazuje na powszechnie używanej definicji NIST 800-145, która była podstawą do definicji chmurowych proponowanych w Uchwale WIIP i komunikacie KNF.</p>	
28.	Art. 1 ust 3 (dot. art. 3 pkt 3 dotychczasowej ustawy)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: 3) system teleinformatyczny – zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460);</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>3) system teleinformatyczny oznacza urządzenie lub grupę urządzeń wzajemnie połączonych lub powiązanych urządzeń, z których co najmniej jedno, na podstawie programu przetwarza dane cyfrowe przechowywane, przetwarzane, pobierane lub przekazywane przez te urządzenia w celu ich eksploatacji, użycia, ochrony i utrzymania; Zmiana dotyczy bardzo archaicznej już definicji systemu teleinformatycznego odwołującej się do prawa telekomunikacyjnego, które właśnie jest zastępowane przez Prawo Komunikacji Elektronicznej. Należy</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W ocenie projektodawcy przedstawiona propozycja nie znajduje uzasadnienia w szczególności ze względu inne cele i zakresy ustaw. Proponowana definicja jest bardziej skomplikowana niż obecnie obowiązująca, a przez to trudniejsza w zrozumieniu. Ponadto nie podano w propozycji definicji pochodzącej z normy międzynarodowej lub krajowej.</p> <p>Definicja systemu teleinformatycznego została zaktualizowana w zakresie odwołania do przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz.U. poz. 1221) w ramach ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222).</p>

			<p>wskazać, że w procedowanej równocześnie w Ministerstwie Cyfryzacji nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa pojawia się definicja:</p> <p>14) system informacyjny — oznacza to:</p> <p>a) system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 20243 r. poz. 30757) lub</p> <p>b) urządzenie lub grupę połączonych urządzeń elektrycznych lub elektronicznych i oprogramowania zaprogramowanych w celu przetwarzania danych, wraz z przetwarzanymi w nim danymi w postaci elektronicznej;</p>	
29.	Art. 1 pkt 3 lit. a (definicja rejestru publicznego)	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	<p>W ramach projektowanych zmian w art. 1 pkt 3 lit. a wprowadzono nową definicję pojęcia rejestr publiczny. Zdaniem autorów Projektu wyrażonym w uzasadnieniu dotychczasowa definicja zawierała błąd logiczny polegający na umieszczeniu pojęcia definiowanego („rejestr” z dookreśleniem „publiczny”) w części stanowiącej definiens (tj. użycie w zdaniu definiującym pojęcie „rejestr”), dodatkowo zawierała różne przykłady rejestrów publicznych (tj. rejestr, ewidencję, wykaz, listę, spis albo inną formę ewidencji) nie wskazując, czym faktycznie taki rejestr jest. W Projekcie zaproponowano zdefiniowanie rejestru publicznego jako uporządkowanego zbioru danych, służącego do realizacji zadań publicznych, prowadzonego na podstawie przepisów ustawowych lub wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, przez podmiot realizujący zadania publiczne.</p> <p>Zdaniem Funduszu założenia projektowanej zmiany wynikające z uzasadnienia wydają się słuszne, jednakże nowa definicja dodatkowo modyfikuje również zakres podmiotów, które mogą prowadzić rejestr publiczny. Poprzednie brzmienie tejże definicji ograniczało się do skonkretyzowanego zakresu podmiotów publicznych, zaś propozycja nowej definicji odnosi się do szerszej, niedookreślonej grupy podmiotów realizujących zadania publiczne. W opinii UFG przyjęcie zaproponowanego brzmienia nowej definicji może spowodować trudności interpretacyjne w zakresie przepisów odnoszących się do podmiotów prowadzących rejestr publiczny. Przykładowo w art. 1 pkt 2 lit. b w Projekcie proponuje się dodanie nowego przepisu (art. 2 ust. 1a) w taki sposób, że w ust.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Nowa definicja rejestru publicznego dodatkowo modyfikuje zakres podmiotów, które mogą prowadzić taki rejestr. Intencją autorów projektu ustawy było zaadresowanie sytuacji, w których rejestr publiczny będzie prowadzony przez podmiot niepubliczny w sytuacji powierzenia, zlecenia lub w przypadku realizacji obowiązku ustawowego. Zmiana jest celowa i uzasadniona, ponieważ rejestry publiczne prowadzone przez podmioty niepubliczne powinny podlegać tym samym rygorom, co prowadzone przez podmioty publiczne.</p> <p>Wymaga podkreślenia, że z mocy definicji „rejestrem publicznym” jest tylko ten rejestr, który służy do realizacji zadań publicznych. Zadania publiczne są określone w ustawach. Zatem - jeśli podmiot niepubliczny będzie - na podstawie ustawy lub rozporządzenia - prowadził rejestr (tj. uporządkowany zbiór danych), który nie będzie służył realizacji zadania publicznego, to nie będzie podlegał regulacjom UoI.</p>

		<p>1a oraz 2 nowego brzmienia ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne określony zostałby zamknięty katalog przepisów stosowanych do podmiotów niepublicznych. Jednocześnie – jak wskazano wyżej - Projekt rozszerza definicję rejestru publicznego. W konsekwencji wydaje się, że wyżej wymienione przepisy będą pozostawały w sprzeczności z propozycją nowego brzmienia definicji rejestru publicznego, albowiem nie będzie możliwe jednoznaczne stwierdzenie, czy przepisy dotyczące rejestrów publicznych, powinny być stosowane również do podmiotów niepublicznych prowadzących takie rejestry, jeżeli ich treść nie będzie zawierała ograniczenia do podmiotów publicznych.</p> <p>Co więcej, należy podkreślić, że proponowana modyfikacja definicji rejestru publicznego w części dotyczącej zakresu podmiotów mogących prowadzić rejestr publiczny wydaje się bardzo istotna, a jednocześnie pojawiają się wątpliwości, czy jest ona rzeczywiście celowa i uzasadniona. Treść dokumentów ściśle związanych z Projektem (uzasadnienie oraz ocena skutków regulacji) nie przedstawia argumentacji przemawiającej za proponowaną zmianą, w żaden sposób się do niej nie odnosząc. Tymczasem, zakwalifikowanie rejestrów, które w tym momencie stanowią rejestry niepubliczne, jako rejestrów publicznych, może się wiązać z nieprzewidzianymi konsekwencjami dla podmiotów niepublicznych, które je prowadzą, m.in. ze względu na wzajemne oddziaływania z innymi aktami powszechnie obowiązującego prawa w Polsce.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, celem zaadresowania postulatów, o których mowa w uzasadnieniu do Projektu przy jednoczesnej próbie wyeliminowania ryzyka wystąpienia wyżej wymienionych negatywnych konsekwencji, UFG poddaje pod rozagę zmianę zaproponowanej w Projekcie definicji rejestru publicznego i przyjęcie jej nowego brzmienia w sposób następujący:</p> <p>rejestr publiczny – uporządkowany zbiór danych, służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych lub wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, przez podmiot publiczny.</p>	
--	--	---	--

30.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi,</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego,</p> <p>Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ nie widać powodu by wyróżniać w sposób szczególny taki rodzaj systemu teleinformatycznego, zwłaszcza że wymiana danych to dość oczywista funkcjonalność. Zresztą proponowany aktualnie zapis niezbyt fortunnie opisuje proces, bo system teleinformatyczny nie wymienia danych z podmiotami, ale z innymi systemami teleinformatycznymi.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zasadne jest wyróżnienie po przecinku, ponieważ zwraca uwagę, że będą w przypadku „przedsięwzięcia informatycznego” będą miały zastosowanie – określone w ustawie - „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi”.</p>
31.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: e) budowę infrastruktury teleinformatycznej, w tym telekomunikacyjnej,</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>e) budowę infrastruktury teleinformatycznej,</p> <p>Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ w ustawie o informatyzacji opisuje się sprawy związane z informatyzacją (patrz definicja przedsięwzięcia w art. 3), a nie z telekomunikacją. Istnieje wiele innych mechanizmów i zapisów, które dają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji możliwość wpływania na budowę infrastruktury telekomunikacyjnej.</p> <p>Ustawa o działach (tu: kontekst z art. 1 punkt 1) mówi wprost w art. 12a o „wspieraniu inwestycji w dziedzinie informatyzacji” natomiast nie mówi o wspieraniu podobnych inwestycji w dziedzinie telekomunikacji. Warto zwrócić uwagę, że Rada do Spraw Cyfryzacji – zgodnie z propozycją nowelizacji, art. 17, ust.2 punkt 1a), punkt 3) itd. - nie zajmuje się ani telekomunikacją, ani rozwojem społeczeństwa informacyjnego, co wspiera podany przez nas postulat skoncentrowania ustawy wyłącznie na zagadnieniach informatyzacji. Również Komitet ds. Cyfryzacji zajmuje się wyłącznie informatyzacją.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zgodnie z art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 poz. 2512, z późn.zm.) dział informatyzacja obejmuje sprawy m.in. rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu (pkt 6) oraz telekomunikacji (pkt 9), w związku z tym uwzględnienie w UoI działań z zakresu budowy infrastruktury telekomunikacyjnej jest w pełni uzasadnione.</p>
32.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: g) utrzymanie produktów działań, o których mowa w lit. a–e,</p> <p>Propozycja przepisu:</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Punkt dotyczy definicji przedsięwzięcia informatycznego, które ma być punktem odniesienia dla obecnych i przyszłych zmian ustawy oraz aktów wykonawczych.</p>

			g) zapewnić możliwość utrzymania produktów działań, o których mowa w lit. a–e, Zapobieganie sytuacji vendor lock-in. Musi istnieć możliwość przekazywania zadań utrzymania systemu, który opracował/wyprodukował inny podmiot.	Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów.
33.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: h) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”,</p> <p>Propozycja przepisu: Proponujemy wykreślenie punktu h) z definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” oraz modyfikację art. 1 punkt 1) w następującym brzmieniu: przeprowadzania konkursów na dofinansowanie przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego, a także wprowadzenie w art. 3 punktu 6a) w brzmieniu: „przedsięwzięcia dotyczącego wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego – zespół działań mających na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu oraz zwiększenie powszechnego i bezpiecznego korzystania z technologii cyfrowych przez obywateli i przedsiębiorstwa”</p> <p>Definicja „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” mówi bardzo wyraźnie o działaniach organizacyjnych i technicznych związanych z projektami informatycznymi związanymi z realizacją zadań publicznych drogą elektroniczną. Rozwój społeczeństwa informacyjnego ma jednak zupełnie inny charakter i stąd powinien być wydzielony. W ramach takiego przedsięwzięcia na rzecz społeczeństwa informacyjnego mogą być prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy (nawet konkursy dla przedszkolaków!), hackathony itd. itp. Stąd proponujemy zapis w art.3 punktu 6a) z definicją takiego przedsięwzięcia Mamy jasność, że proponowane rozwiązanie stoi to w sprzeczności z aktualną propozycją uproszczenia dotychczasowego zapisu art. 1 punkt 1), ale aktualna propozycja uproszczenia w dalszej części ustawy prowadzi do skomplikowania zapisów art. Art. 17b, 17c. Dlatego też proponujemy powyższy zapis. W naszej opinii ten rodzaj przedsięwzięć (dotyczących wsparcia rozwoju społeczeństwa informacyjnego) nie musi być przedmiotem działania dla Komitetu do spraw Cyfryzacji</p>	<p>Wyjaśnienie: Intencją projektodawcy było takie zdefiniowanie pojęcia przedsięwzięcia informatycznego, aby obejmowało maksymalnie szeroki zakres działań związanych z informatyzacją.</p> <p>Zakres stosowania tego pojęcia w poszczególnych obszarach ustawy, jest doprecyzowywany na poziomie tych obszarów.</p> <p>Definicja przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu” mówi o zespole działań organizacyjnych i technicznych, służących realizacji zadań publicznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, obejmujących co najmniej jedno z wymienionych działań. Celem zastosowania odpowiednich przepisów art. 17a jest wzmocnienie koordynacyjnej roli Komitetu do spraw Cyfryzacji w zakresie informatyzacji dot. podmiotów publicznych, z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego i ich organów, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych. Zakres ten w szczególności ma objąć prowadzone kampanie informacyjne, szkolenia, podnoszenie kompetencji, konkursy, hackathony itd. itp., Aktualnie takie zadanie również jest realizowane przez KRMC w zakresie przedsięwzięć dofinansowanych ze FERC i KPO.</p>

			(art. 17b), a może pozostać w wyłącznej gestii ministra właściwego do spraw informatyzacji. Proponowany zapis odpowiada zadaniom ministra właściwego do spraw informatyzacji zapisanych w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej.	
34.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Rozszerzenie przepisu</p> <p>Proponujemy rozszerzenie definicji „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” o następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) podnoszenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym, j) tożsamości cyfrowej k) utrzymania i zarządzania Krajowym Centrum Przetwarzania Danych, l) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego w rządowej lub w publicznej chmurze obliczeniowej m) budowa systemu teleinformatycznego usług mobilnych, n) podnoszenie kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym, <p>Zagadnienia zapisane w punktach i) oraz j) są zgodne z zadaniami ministra właściwego do spraw informatyzacji opisanymi w art. 12a ustawy o działach administracji rządowej. Wskazanie szczególnego znaczenia bezpieczeństwa cyberprzestrzeni w wymiarze cywilnym nie wymaga dodatkowego wyjaśnienia.</p> <p>W przypadku identyfikacji elektronicznej zapis odpowiada wyzwaniom jakie przynosi implementacja EU Digital Identity Wallet, wynikająca z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej (Rozporządzenie - UE - 2024/1183 - EN - EUR-Lex (europa.eu)) Zapis związany z Krajowym Centrum Przetwarzania Danych nie wymaga dalszego uzasadnienia. Wykorzystanie chmury obliczeniowej, tu: rządowej lub publicznej, zostało wyróżnione ze względu na coraz powszechniejszych charakter takiego rozwiązania teleinformatycznego w przypadku chmury publicznej, ale także ze względu na rozwój Rządowej Chmury Obliczeniowej oraz procesu budowy Krajowego Centrum Przetwarzania Danych i</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Aktualnie proponowana definicja „przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu” obejmuje wymieniony zakres, tj. zawiera kwestie związane z cyberbezpieczeństwem, KCPD, chmurą obliczeniową, aplikacjami mobilnymi, mObywatelem, kwalifikacjami informatycznymi, itp.. W związku z powyższym nie ma potrzeby rozszerzania tej definicji.</p> <p>Kwesta stosowania lub wykorzystywania w przedsięwzięciach informatycznych wymienionych aspektów jest przedmiotem oceny Komitetu do spraw Cyfryzacji.</p>

			dalszy rozwój rządowej chmury obliczeniowej. Patrz także poniżej, sprawa systemów dla usług mobilnych. Resort cyfryzacji i inne podmioty publiczne dokonały istotnego postępu przy budowie i wprowadzeniu usług mobilnych, poczynając od usługi mObywatel. Usługi mobilne zasługują na wyróżnienie w definicji przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu. Zwracamy przy tym uwagę, że wiele z nich będzie wykorzystywało model chmury obliczeniowej, rządowej lub publicznej, stąd obie propozycje są silnie ze sobą skorelowane. Przedsięwzięcia informatyczne o publicznym zastosowaniu powinny także dotyczyć procesów podnoszenia kwalifikacji informatycznych w sektorze publicznym, które mogą być centralnie zarządzane. Porównaj także zadania pełnomocnika – art. 12ae, ust.7 punkt 5) i punkt 6) W przypadku braku akceptacji dla propozycji, prosimy, aby do każdego ze wskazanych przez nas zdań odnosić się osobno.	
35.	Art. 1 ust 3 dot. art. 3 punkt 6	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi,</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>a) budowa systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego,</p> <p>Proponujemy wykreślić zapis po przecinku, ponieważ nie widać powodu by wyróżniać w sposób szczególny taki rodzaj systemu teleinformatycznego, zwłaszcza że wymiana danych to dość oczywista funkcjonalność. Zresztą proponowany aktualnie zapis niezbyt fortunnie opisuje proces, bo system teleinformatyczny nie wymienia danych z podmiotami, ale z innymi systemami teleinformatycznymi.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zasadne jest wyróżnienie po przecinku, ponieważ zwraca uwagę, że będą w przypadku „przedsięwzięcia informatycznego” miały zastosowanie – określone w ustawie - „minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi”.</p>
36.	Art. 4aa ust. 2	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W odniesieniu do art. 4aa ust. 2 zasadne jest rozwiązanie by to minister właściwy ds. informatyzacji wyznaczał przedstawiciela Polski w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy. Ale unijne rozporządzenie 2024/903 nie zawiera wymogu, by był to pracownik administracji rządowej. Wydaje się, że minister powinien dysponować zakresem uznaniowości w tym zakresie i uwzględniać przede wszystkim kompetencje i wiedzę z zakresu interoperacyjności. Nie wyklucza to niektórych pracowników urzędu ministra.	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Minister właściwy do spraw informatyzacji jako właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L z 22.3.2024), jak również za wyznaczenie przedstawiciela w Radzie do spraw Interoperacyjnej Europy, określa stosowne</p>

				wymagania wobec przedstawiciela Polski Ze względu na zapewnienie jak najwyższej efektywności prac w Radzie ds. Interoperacyjnej Europy wyznaczona osoba powinna być zatrudniona w urzędzie, który obsługuje organ odpowiedzialny za stosowanie rozporządzenia UE.
37.	Art. 12aa ust. 2 pkt 5	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	<p>„system realizacji strategii, obejmujący warunki i procedury obowiązujące w realizacji strategii, w tym sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy proces informatyzacji, mechanizmy bieżącego monitorowania stopnia realizacji strategii oraz cyklicznej ewaluacji rezultatów”</p> <p>Mimo, że zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy „dokument o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa”: nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (...)” w ocenie Fundacji powinien zawierać („uwzględnić”) system realizacji, na wzór systemu realizacji strategii, o którym mowa w art. 12a ust. 1 pkt 8, art. 13 ust. 1 pkt 8, art. 13a przywołanego aktu prawnego. W ocenie Fundacji określenie w strategii jedynie „środków i działań” oraz „sposobów i zasad współpracy” jest niewystarczające. Realizacja strategii powinna przebiegać według reguł, które zapewnią odpowiednią dynamikę tego procesu. Poza „środkami i działaniami” oraz „sposobami i zasadami współpracy” konieczne jest wybranie metod obserwacji postępu (braku postępu) w realizacji strategii, jak również oceny, czy założone cele zostały osiągnięte.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zgodnie z przyjętymi założeniami w dokumencie strategii planowane jest ujęcie wskaźników efektywności, pozwalających na monitoring stopnia realizacji celów zawartych w strategii. Ponadto zgodnie z proponowanymi przepisami UoI minister ds. informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje co 2 lata przeglądu strategii.</p>
38.	Art. 12aa ust. 5, art. 12ab	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	<p>Brak wskazania, co ma (może) być wynikiem przeglądu, jak powinny zostać udokumentowane wyniki przeglądu i komu prezentowane.</p> <p>Przegląd to: „poddawanie, poddanie czegoś lustracji, przejrzenie czegoś w celu właściwego ocenienia, kontroli” (Sobol E, Słownik języka polskiego, Warszawa 1996, s. 776). Brzmienie projektu przepisu prawa jest zbyt lakoniczne. Czy minister właściwy do spraw informatyzacji jest 45ie groma przygotować informację / raport z przeglądu? Komu powinien przedstawić wyniki przeglądu? Czy na podstawie przeglądu jest uprawniony do złożenia wniosku o zmianę (aktualizację) strategii? Inspiracją może być brzmienie art. 28 ust. 3 ustawy o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Projekt ustawy w zakresie przepisów dotyczących strategii został zmieniony.</p> <p>Proponowane brzmienie:</p> <p>„Art. 12aa. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji przyjmuje, w drodze uchwały, dokument o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa, zwany dalej „strategią”.</p> <p>2. Strategia uwzględnia w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aktualny stan informatyzacji państwa; 2) wizję informatyzacji państwa; 3) cele informatyzacji państwa; 4) środki i działania służące realizacji celów strategii;

			<p>informacji sektora publicznego (Dz.U. z 2023 r., poz. 1524 t.j.), w którym wyraźnie wskazano, że Program otwierania danych: "jest przyjmowany na okres siedmioletni i może być zmieniany w tym okresie.". Bez konkretnego mechanizmu cyklicznej weryfikacji rezultatów, ich prezentowania / poddania dyskusji publicznej, a następnie wprowadzania niezbędnych zmian, treść dokumentu strategicznego przyjmowanego na tak długi okres (10 lat) w obszarze, w którym zmiany zachodzą w bardzo szybkim tempie, może nie przystawać do rzeczywistości społeczno-gospodarczej.</p>	<p>5) sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy proces informatyzacji; 6) możliwości finansowania działań, o których mowa w pkt 4. 3. Projekt strategii opracowuje minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Art. 12ab. Strategia jest przyjmowana na okres dziesięcioletni. Art. 12ac. Koordynatorem działań mających na celu realizację strategii jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Art. 12ad. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata. 2. Sprawozdanie z przeglądu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji przedkłada Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia przeglądu. Ministerstwo Cyfryzacji proponuje pozostawienie brzmienia przepisu art. 12aa ust. 3, wskazującego, że projekt strategii przygotowywany jest przez ministra właściwego do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Strategia będzie kompleksowym dokumentem, dotyczącym wielu obszarów działalności państwa, znajdujących się w zakresie właściwości różnych ministrów. Z uwagi na to do przygotowania dokumentu, a także dokonywania jego przeglądu, niezbędne jest zapewnienie współdziałania członków Rady Ministrów. Zgodnie z przyjętymi założeniami strategia będzie obejmowała okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, zapewnienia spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa i dążenia do interoperacyjności, wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań.</p>
--	--	--	---	---

				<p>Ze względu na długi 10-letni okres obowiązywania strategii projekt został uzupełniony o przepis wskazujący, że co 2 lata dokonuje się przeglądu strategii. W proces, za który będzie odpowiadał minister właściwy do spraw informatyzacji, będą zaangażowani również pozostali członkowie Rady Ministrów.</p> <p>Realizacja strategii, analogicznie do realizacji innych dokumentów rządowych, będzie podlegała stałemu monitorowaniu. Zgodnie z założeniami monitorowanie i przegląd będzie odbywało się z udziałem członków Rady Ministrów, wyniki tych czynności będą prezentowane w szczególności w ramach prac Komitetu do spraw Cyfryzacji, którego powstanie zakłada projekt nowelizacji. Zgodnie z założeniami Ministerstwa Cyfryzacji w strategii zostaną zawarte szczegółowe zasady monitorowania wykonania strategii i dokonywania jej przeglądu.</p>
39.	Art. 1 pkt 6 - art. 12aa	Fundacja Sprawne Państwo	<p>Dla bardziej efektywnej koordynacji przyszłych prac na rzecz informatyzacji instytucji publicznych Fundacja Sprawne Państwo poddaje pod rozagę możliwość takich zmian w Projekcie, aby minister właściwy ds. informatyzacji – jako koordynator działań mających na celu realizację strategii informatyzacji państwa, a jednocześnie Przewodniczący Komitetu ds. Cyfryzacji – mógł wydawać wytyczne służące lepszej realizacji strategii, skierowane do członków tego Komitetu. Wprowadzenie takiego przepisu powinno zapobiec ryzyku siłowości we wdrażaniu strategii.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 12aa ust. 3 UoI projekt strategii opracowuje minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Jak wskazano w art. 12ad UoI minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z innymi członkami Rady Ministrów dokonuje przeglądu strategii co 2 lata. Zatem w celu efektywnej realizacji strategii koordynacja ministra właściwego ds. informatyzacji odbywa się na zasadach współpracy z innymi członkami Rady Ministrów. Ponadto należy dodać, że działania wspierające transformację cyfrową państwa, w tym sposób jej realizacji zostaną określone w samym dokumencie strategicznym.</p>
40.	Art. 12ae ust. 7 pkt 7	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	<p>„przygotowanie nie rzadziej niż raz w roku aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych, w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji”</p> <p>Brzmienie projektu przepisu prawa jest zbyt lakoniczne. O ile pożądanym jest pozostawienie pewnej swobody działania Pełnomocnika do spraw informatyzacji w zakresie aktualizacji „informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii” (reagowania na bieżące potrzeby weryfikacji poziomu zaawansowania realizacji strategii), o tyle w ocenie Fundacji brak wyznaczenia minimalnego standardu – horyzontu czasowego może doprowadzić w</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Jak wskazano już wyżej, zgodnie z założeniami szczegółowe zasady monitorowania realizacji strategii zostaną zawarte w dokumencie strategii.</p> <p>W procesie takiego monitorowania będą wykorzystywane m.in. informacje przygotowane przez pełnomocników do spraw informatyzacji, przedstawiane ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.</p>

			praktyce do istotnych rozbieżności pomiędzy aktywnością Pełnomocników do spraw informatyzacji powoływanych w poszczególnych urzędach, a w skrajnych przypadkach do przygotowywania informacji bardzo rzadko.	
41.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	<p>W uzasadnieniu Projektu wskazano, że „koordynacji działań i realizacji strategii służyć będzie m.in. powołanie pełnomocników do spraw informatyzacji”. Analiza zapisów Projektu prowadzi jednak do wniosku, że proponowane rozwiązania w zakresie działania tych pełnomocników mogą nie zapewnić w pełni efektywnej koordynacji działań służących całościowej realizacji strategii informatyzacji państwa. Zgodnie z art. 12ac Projektu koordynatorem działań mających na celu realizację strategii jest minister właściwy ds. informatyzacji. Natomiast art. 12ae ust. 1 Projektu stanowi, że zadania związane z realizacją strategii powierza się pełnomocnikom ds. informatyzacji. Pełnomocnicy będą powoływani obligatoryjnie w urzędach obsługujących ministrów kierujących działami administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Projekt nie przewiduje jednak mechanizmów koordynacji działań podejmowanych przez poszczególnych pełnomocników odpowiedzialnych za koordynowanie realizacji strategii w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej. Fundacja Sprawne Państwo postuluje doprecyzowanie Projektu poprzez określenie jasnych mechanizmów koordynacji pracy pełnomocników, w celu ograniczenia ryzyka silosowości we wdrażaniu strategii</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane: „Art. 12ae. 1. W urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powołuje się pełnomocnika do spraw informatyzacji, zwanego dalej „pełnomocnikiem”. 2. Pełnomocnika można powołać w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 1. 3. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej. 4. W zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika. 5. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową pełnomocnika zapewnia jednostka organizacyjna, w której powołano pełnomocnika. 6. Do podstawowych zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności: 1) koordynowanie realizacji strategii w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej kierowanego przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi i przez niego nadzorowanych, oraz w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów; 2) diagnozowanie obszaru koniecznych zmian w zakresie spraw należących do właściwości działu administracji rządowej, kierowanego przez właściwego ministra, w tym w zakresie spraw należących do właściwości jednostek organizacyjnych lub organów podległych temu ministrowi, albo w zakresie spraw należących do właściwości Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pod względem realizacji strategii oraz wprowadzania nowych technologii cyfrowych;</p>

				<p>3) wsparcie merytoryczne w procesie uzgadniania projektów aktów normatywnych kierowanych do właściwego ministra w ramach rządowego procesu legislacyjnego;</p> <p>4) diagnozowanie potrzeb pracowników administracji publicznej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, lub pracowników organów lub jednostek organizacyjnych podległych właściwemu ministrowi albo Prezesowi Rady Ministrów, w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o szkoleniach dostępnych dla pracowników administracji publicznej;</p> <p>5) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników administracji publicznej;</p> <p>6) przygotowanie aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji;</p> <p>7) opracowywanie informacji z realizacji strategii w celu dokonania przeglądu, o którym mowa w art. 12ab;</p> <p>8) współpraca z innymi podmiotami w zakresie zadań związanych z realizacją strategii;</p> <p>9) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu tej jednostki z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych;</p> <p>10) koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach</p>
--	--	--	--	---

				<p>jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;</p> <p>11) wykonywanie innych zadań wspierających realizację związanych z informatyzacją dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju.</p> <p>7. Do podstawowych zadań pełnomocnika, o którym mowa w ust. 2, należy w szczególności:</p> <p>1) diagnozowanie potrzeb pracowników administracji publicznej zatrudnionych w jednostce organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w obszarze kompetencji cyfrowych, przygotowanie materiałów szkoleniowych i organizowanie szkoleń, rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych i informacji o szkoleniach dostępnych dla pracowników administracji publicznej;</p> <p>2) tworzenie i upowszechnianie dobrych praktyk wspierających podnoszenie kompetencji cyfrowych pracowników jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;</p> <p>3) wsparcie kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu tej jednostki z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych;</p> <p>4) koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej oraz ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika;</p> <p>5) realizacja innych zadań związanych z informatyzacją, wskazanych przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika.</p>
--	--	--	--	---

				<p>8. Pełnomocnicy zobowiązani są do współdziałania oraz współpracy z innymi podmiotami w zakresie realizacji swoich zadań.</p> <p>9. Pełnomocnik, za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej, może tworzyć zespoły do opracowania określonych zagadnień albo wykonania określonych czynności oraz zlecać przeprowadzenie badań i ekspertyz lub innych prac w zakresie swoich zadań.”.</p> <p>W ocenie projektodawcy brzmienie art. 12ae ust. 6 pkt 6 Uol, dotyczącego obowiązku przygotowywania aktualnych informacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych, w celu ich przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, nie wymaga uzupełnienia. Zasady monitoringu realizacji strategii zostaną określone w samym dokumencie strategicznym, w związku z tym nie jest zasadne. wskazywanie w ustawie szczegółowych zasad przekazywania przez pełnomocników informacji dotyczących realizacji strategii i częstotliwości przekazywania takich informacji.</p>
42.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	<p>W celu efektywnej koordynacji działań mających na celu realizację strategii przez ministra właściwego ds. informatyzacji zasadnym jest powołanie Stałego Zespołu Pełnomocników pod przewodnictwem pełnomocnika powołanego w Ministerstwie Cyfryzacji. Zespół ten powinien spotykać się regularnie w celu omawiania problemów związanych z realizacją strategii w poszczególnych działach. Zespół ten, jako organ o charakterze roboczym, działający na niższym szczeblu niż Komitet ds. Cyfryzacji, powinien stanowić forum wymiany doświadczeń i dobrych praktyk. Powinien być też miejscem wypracowywania rekomendacji dla ministra właściwego ds. informatyzacji, służących skuteczniejszej realizacji strategii informatyzacji państwa. W posiedzeniach zespołu mogliby uczestniczyć również eksperci zewnętrzni.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.</p>
43.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae	Fundacja Sprawne Państwo	<p>Na mocy analizowanego Projektu pełnomocnicy będą zobowiązani do wzajemnej wymiany informacji. Uchwalona ustawa powinna jednak określać zasady wymiany informacji. W celu realizacji zadań pełnomocnicy powinni być uprawnieni do żądania od innych podmiotów (w dziale administracji rządowej, między działami oraz od jednostek samorządu terytorialnego) przekazywania</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.</p>

			informacji i wszelkich dokumentów, a także przekazywania ich innym podmiotom zobowiązanym do wdrożenia strategii.	
44.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae ust. 3	Fundacja Sprawne Państwo	Art. 12 ae ust. 3 Projektu przewiduje możliwość powołania pełnomocnika w urzędzie innym niż wymieniony w ust. 2. Urząd to aparat pomocniczy organu administracji publicznej, a zatem pełnomocnika będzie można powołać np. w urzędzie gminy. Mając na uwadze różnorodność urzędów zasadnym jest określenie odrębnego katalogu zadań dla pełnomocników fakultatywnych. Część zadań określonych w art. 12 ae ust. 7 Projektu jest właściwa jedynie dla pełnomocników powołanych w ministerstwach lub KPRM.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
45.	Art. 1 ust 6 (dot. art. 12ae ust. 7 pkt 10)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Dotychczasowe brzmienie: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika, z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa, Krajowymi Ramami Interoperacyjności, minimalnymi wymaganiami dla Systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych, a także koordynacja przeprowadzania ocen interoperacyjności, o których mowa w art. 3 rozporządzenia 2024/903, oraz koordynacja udostępniania i ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2024/903, w ramach jednostki organizacyjnej, w której powołano pełnomocnika; Propozycja przepisu: 10) wsparcie kierownika jednostki w zakresie zapewnienia zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu jednostki organizacyjnej z wymaganiami prawa, a także przygotowanie, publikowanie i utrzymanie rekomendacji dla innych podmiotów należących do działu administracji rządowej związanych z zapewnieniem zgodności przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu; Aktualna propozycja wymienia enumeratywnie niewielką liczbę aktów prawnych i innych dokumentów (np. Uchwał	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.

			<p>Rady Ministrów), do których musi stosować się podmiot realizujący przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu. Pełnomocnik nie może być ograniczony tylko do wykazania się zgodnością z zapisami wynikającymi z ustawy o informatyzacji, ale powinien wspierać – wspólnie z Inspektorem Ochrony Danych, Pełnomocnikiem ochrony informacji niejawnych oraz innymi osobami lub departamentami – kierownika przedsiębiorstwa w zakresie stosowania teleinformatyki zgodnie z wymaganiami prawa. Jeśli resortowi podlegają inne podmioty to zadaniem pełnomocnika powinno być przygotowanie, opublikowanie oraz utrzymywanie rekomendacji, które pozwolą takim podmiotom prawidłowo przygotować przedsięwzięcia informatyczne. Bezpośrednie zaangażowanie pełnomocnika w takich podmiotach nie jest oczekiwane.</p> <p>Propozycja zmiany zdecydowanie upraszcza brzmienie punktu 10)</p>	
46.	Art. 1 pkt 6 - art. 12ae ust. 8	Fundacja Sprawne Państwo	<p>W art. 12ae ust. 8 Projektu zobowiązano pełnomocników do współdziałania, w szczególności do wzajemnej wymiany informacji. Nie określono jednak zasad takiego współdziałania. Brak jednoznaczności w tym zakresie – w powiązaniu z faktem, że w zakresie wykonywanych zadań pełnomocnik podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której go powołano – może doprowadzić do sytuacji podejmowania przez pełnomocników działań niekomplementarnych, a nawet wzajemnie sprzecznych. (Zwłaszcza, że realizacja zadań należących do właściwości jednego działu administracji rządowej może wpływać na realizację zadań w innym dziale). W opinii Fundacji Sprawne Państwo, w celu efektywnej realizacji strategii, niezbędne jest określenie w ustawie zasad współdziałania pełnomocników. „Określenie sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej”¹ w zakresie współdziałania pełnomocników w samej strategii nie będzie tak efektywne, jak uregulowanie tej kwestii w ustawie. Przyznanie określonych uprawnień i nałożenie jednoznacznych obowiązków na pełnomocników w ustawie wzmocni ich rolę, a w konsekwencji – skuteczność działania.</p>	<p>Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.</p>
47.	Art. 12 ae ust. 8	Polska Izba Informatyki i	<p>Sugerujemy stworzenie ram organizacyjnych dla horyzontalnych spotkań i konsultacji pełnomocników, na</p>	<p>Wyjaśnienie:</p>

		Telekomunikacji	wzór istniejącej w wyżej powołanym projekcie Rady Dyrektorów IT. Ustawa powinna zobowiązywać ministra do zorganizowania przynajmniej raz na 6 miesięcy spotkania pełnomocników celem wymiany informacji o realizacji kluczowych projektów, wymiany doświadczeń w zakresie dobrych praktyk. Stosowny przepis mógłby znaleźć się w art. 12 ae ust. 8. Jest to istotne w kontekście uzupełnienia działania Komitetu do spraw cyfryzacji (art. 17a), który ma charakter polityczny, o współpracę roboczą.	Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
48.	Art. 12ae	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W nawiązaniu do propozycji ustawowego umocowania zasady jednorazowości PIIT sugeruje rozważenie uzupełnienia katalogu zadań pełnomocnika ds. informatyzacji o przygotowanie OSR (oceny skutków regulacji) w części dotyczącej technicznych możliwości pozyskania danych, wymaganych na podstawie ustawy od obywatela (w tym przedsiębiorcy), z innych rejestrów publicznych, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, celem odpowiedniego (np. z wzięciem pod uwagę czasu potrzebnego na modyfikację systemów IT) implementowania zasady jednorazowości w przygotowywanym akcie prawa (ustawie). Dodatkowo, w odniesieniu do tej kwestii pełnomocnik, w zakresie danych wymaganych do dostarczenia różnym podmiotom na podstawie ustawy (np. przez operatorów telekomunikacyjnych), powinien zweryfikować możliwość wykorzystania do dodatkowej transmisji danych już istniejących systemów i rozwiązań, celem uniknięcia nakładania na przedsiębiorców obowiązku rozwijania nowych systemów celem dostarczenia tożsamyh lub podobnych danych kolejnemu podmiotowi w związku z procedowaniem nowej ustawy.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
49.	Art. 12 ae.ust.1	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	PIIT pozytywnie ocenia koncepcję powołania pełnomocników ds. informatyzacji (art. 12 ae.ust.1 projektu). Nawiązuje on do udanego projektu Ministerstwa Cyfryzacji w latach 2013 – 2016, którego celem było zintegrowanie środowiska informatyków administracji publicznej, wyrównywanie poziomu kwalifikacji oraz tworzenie projektów ponadresortowego zainteresowania (obecnie większość projektów wymaga współpracy nie tylko kilku resortów, ale także innych organizacji jak organizacje samorządu zawodowego, etc.).	Uwaga nie wymaga odniesienia.
50.	Art. 12ae ust.	Fundacja Instytut	Poszerzenie kręgu podmiotów obowiązanych do	Wyjaśnienie:

	2 i 3	Bezpieczeństwa Informacji	powołania Pełnomocnika do spraw informatyzacji. Na przykład o centralne organy administracji rządowej oraz organy administracji samorządowej. Obecne brzmienie projektu przepisu prawa zakłada domyślną aktywność innych podmiotów, niż wymienione w art. 12ae ust. 2 w zakresie powoływania Pełnomocników do spraw informatyzacji. Tymczasem doświadczenie pokazuje, że w przypadku braku ustawowo ustalonego obowiązku, zaangażowanie w tym zakresie, może być znikome.	Obecne brzmienie przepisu pozwala na powoływanie pełnomocników do spraw informatyzacji również w urzędach obsługujących centralne organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego. Jednocześnie w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji wprowadzenie obowiązku ustanawiania takich pełnomocników byłoby nadmiarowe. Deficyt specjalistów z odpowiednimi kompetencjami utrudnia pozyskanie odpowiednich pracowników, którym możliwe byłoby powierzenie funkcji pełnomocnika. Dodatkowo koszty związane z ustanowieniem pełnomocników w urzędach przekraczają obecnie możliwości finansowe m.in. jednostek samorządu terytorialnego, co było sygnalizowane w toku dialogu prowadzącego z przedstawicielami samorządów.
51.	Art. 12ae ust. 7 pkt 2 i 3	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Na poparcie zasługuje postulat powoływania pełnomocnika przez kierownika jednostki organizacyjnej (tj. dyrektora generalnego urzędu). Jednocześnie zakres zadań pełnomocnika – zdefiniowany w ustawie – powinien być powielony w regulaminie organizacyjnym urzędu. Nie do końca jasny jest, w świetle proponowanych zadań, zakres umocowania pełnomocnika. Może pojawić się ryzyko, że będzie on traktowany jako biznesowy właściciel wszystkich procesów obsługiwanych w systemach teleinformatycznych zarządzanych przez urząd. Z perspektywy metodologii realizacji projektów IT pojawia się więc potrzeba uwzględnienia w pkt. 2) i 3) ust. 7 art. 12ae roli departamentów – właścicieli biznesowych projektu/ów IT w danym urzędzie.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
52.	Art. 12ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	W katalogu zadań pełnomocnika (art. 12 ae ust. 7) brakuje zadania w postaci określenia potrzeb obywateli, czyli użytkowników publicznych usług informatycznych relewantnych dla obszaru właściwości danego urzędu. Nadaje to projektowanej regulacji wsobny charakter, nastawiony na zaspokojenie w pierwszej kolejności potrzeb urzędu.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
53.	Art. 12ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Pominięcie w katalogu zadań pełnomocnika operacjonalizacji strategii również postrzegamy jako pewien brak. Wiele ministerstw funkcjonuje w specyficznych obszarach, o wysokim stopniu szczególnych dlań regulacji. Przełożenie strategii na wieloletni program resortu, z uwzględnieniem tej specyfiki	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.

			mogłoby ułatwiać współpracę pełnomocników i realizację strategii w praktyce. Pozwalałoby na doprecyzowanie i skonkretyzowanie strategii.	
54.	Art. 12 ae ust. 7	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Odrębnym zadaniem, a właściwie obowiązkiem pełnomocników powinno być dbanie o możliwie wysoki poziom ponownego wykorzystania analogicznych narzędzi IT już wykorzystywanych przez inne organy władzy publicznej.	Wyjaśnienie: Przepisy dotyczące pełnomocników zostały zmodyfikowane – proponowane brzmienie zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 41.
55.	Art 1 ust. 13	Polskie Towarzystwo Informatyczne	Obecne zadekretowanie zadań związanych z architekturą informacyjną Państwa i interoperacyjnością jest niejasne. Po art 12 I dopisać: Art 12II Do realizacji zadań o których mowa w art 12j i 12k pkt 1-3 Prezes Rady Ministrów powołuje na wniosek ministra właściwego ds. Informatyzacji Głównego Architekta Systemów Administracji spośród podsekretarzy i sekretarzy w urzędzie obsługującym tego ministra W Art 17 d w ust 1 dodaje się pkt 3d treści d) Główny Architekt Systemów Informacyjnych Państwa. Nieostre zadekretowanie zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem Architektury informacyjnej Państwa oraz interoperacyjnością (bez odpowiedzialności kierowniczej) nie jest dobrym rozwiązaniem w tak złożonej materii. Główny Architekt Systemów Informacyjnych Państwa będzie organem, sprawującym nadzór nad procesem rozwoju i utrzymania tych ważnych elementów w kontekście jego zgodności ze strategicznymi kierunkami cyfryzacji Państwa i (co ważne) będzie za ten proces jednoznacznie odpowiadał.	Wyjaśnienie: Zgodnie z proponowanymi przepisami UoI zadania z zakresu opracowania i rozwijania AIP, prowadzenia repozytorium AIP, publikowania pryncypiów, standardów, wytyczne i rekomendacje architektoniczne AIP należą do właściwości ministra właściwego do spraw informatyzacji, który dodatkowo jest (albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra) przewodniczącym Komitetu ds. Cyfryzacji. W związku z powyższym powoływanie kolejnego podmiotu właściwego do spraw cyfryzacji wydaje się nadmiarowe.
56.	Art. 1 pkt 14 I 16 – art. 13, art. 14	Fundacja Akademia Iuris im. Macieja Bednarkiewicza	Po trzecie sam fakt nałożenia dodatkowych wymagań na wszystkie systemy teleinformatyczne oraz rejestry – którymi zgodnie z definicjami z niniejszej ustawy mogą posługiwać się organizacje pozarządowe jako podmioty realizujące zadania publiczne - wiąże się ze znacznym ryzykiem finansowym i organizacyjnym. Wymagania te nie są dopasowane do możliwości jakie mają organizacje pozarządowe. Dokonanie modernizacji systemów teleinformatycznych czy spełnienie tych wymagań wiąże się z potrzebą zatrudnienia również osoby obsługującej nas informatycznie, a z uwagi na niewielkie środki dostępne na obsługę administracyjną i koordynację w ramach finansowanych projektów, nie mamy możliwości zatrudnienia stałej obsługi informatycznej. Zatrudniam	Wyjaśnienie: Wymagania są nakładane nie na wszystkie systemy teleinformatyczne i wszystkie rejestry, lecz na: - systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, - rejestry publiczne w rozumieniu definicji ustawowej. Należy podkreślić, że „posługiwanie się” rejestrami publicznymi, czyli korzystanie z rejestrów publicznych, nie jest tożsame z prowadzeniem rejestru publicznego powołanego na mocy przepisów ustawowych.

			<p>dwie osoby w wymiarze 1,5 etatu do obsługi organizacji i nie mamy środków finansowych umożliwiających zatrudnienie informatyka, a zwłaszcza na rynku warszawskim, lub takich środków przeznaczonych na dodatkowe modernizacje systemu. Budżety na realizację zadań publicznych nie przewidują także środków niezbędnych do dokonywania systematycznej modernizacji systemów. Korzystamy ze wsparcia od organizacji pozarządowych wspierających trzeci sektor w rozwoju informatycznym jak TechSoup lub Sektor 3.0 oraz raz na kilka lat udaje się nam zebrać niewielkie środki finansowe niezbędne do dokonania podstawowych modernizacji. Nawet jeżeli istnieją Fundusze Europejskie na rozwój cyfrowy organizacji pozarządowych to trzeba zauważyć, że nie ma żadnej gwarancji uzyskania środków finansowych niezbędnych do spełnienia tych wymagań w trakcie procedury konkursowej, zaś sam udział w procesie konkursowym jest bardzo czasochłonny. Zwracamy zatem uwagę, że nałożenie takich dodatkowych obowiązków na organizacje pozarządowe realizujące zadania publiczne, nawet w odroczonej perspektywie czasowej, będzie wymagało w ramach finansowania tych zadań zapewnienia dodatkowych środków finansowych – zarówno przez jednostki samorządu terytorialnego, jak i pozostałe podmioty publiczne. Biorąc pod uwagę nasze dotychczasowe doświadczenia, nie wydaje się nam to realne w najbliższej perspektywie finansowej.</p>	
57.	Art. 15 ust. 2	Urząd Miasta Gliwice	<p>Wprowadzenie proponowanej zmiany będzie zgodne z założeniami ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz wprowadzonymi na jej podstawie aktami wykonawczymi, a także wdrożonymi przez Wydział Geodezji i Kartografii rozwiązaniami informatycznymi. Wdrożenie zaproponowanego w projekcie ustawy rozwiązania będzie natomiast procesem czasochłonnym i będzie generować dodatkowe koszty związane między innymi z zabezpieczeniem nieuprawnionego dostępu do danych. Ponadto, jak wskazano w piśmie z dnia 16 maja 2024 r. nr KN-EGIB.83.1.2024 Głównego Geodety Kraju „o sposobie zabezpieczenia usług decyduje organ odpowiedzialny za prowadzenie bazy danych”. Jednocześnie zwracam uwagę na rozważenie możliwości wykorzystania przez podmioty realizujące zadania</p>	<p>Wyjaśnienie: Wyrazy „usługa sieciowa” zastąpiono wyrażeniem „API” celowo, mając na uwadze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienie zgodności projektowanej ustawy z ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), w której zdefiniowano pojęcie „interfejsu programistycznego aplikacji” (API); 2) potrzebą określenia w przepisach prawa wydanych na podstawie art. 18 UoI jednolitej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, która będzie wykorzystywana w publicznych systemach teleinformatycznych do budowy API.

			publiczne działającego Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach (ZSIN).	
58.	Art. 1 ust. 22 (dot. art. 18 pk 3)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Dotychczasowe brzmienie: Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące:</p> <p>a) zagadnienie interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej,</p> <p>b) sposoby osiągnięcia interoperacyjności,</p> <p>c) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12j</p> <p>- mając na uwadze konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów</p> <p>teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji, sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych, spójności prowadzenia rejestrów publicznych, zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”;</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące zagadnienia interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej oraz technicznej, sposobów osiągnięcia interoperacyjności oraz przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej z uwzględnieniem zasady neutralności technologicznej oraz zgodności z normami i innymi dokumentami normalizacyjnymi zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.</p> <p>Aktualnie proponowany zapis jest bardzo skomplikowany, wymienia liczne warunki interoperacyjności, które z powodzeniem mogą znaleźć się w nowym Rozporządzeniu KRI. Nasza propozycja</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepis art. 18 UoI wskutek propozycji zmiany otrzymał następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, uwzględniając:</p> <p>a) konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, w tym formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w API tych systemów teleinformatycznych, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji,</p> <p>b) konieczność zapewnienia sprawnej i bezpiecznej wymiany danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych,</p> <p>c) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną;</p> <p>2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych, uwzględniając:</p> <p>a) konieczność zachowania spójności prowadzenia rejestrów publicznych,</p> <p>b) zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną;</p> <p>3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące:</p> <p>a) sposoby osiągnięcia interoperacyjności,</p>

			obejmuje zakres przedmiotowy Rozporządzenia pozostawiając w treści ustawy dwa elementy istotne dla przygotowania Rozporządzenia tj. zapewnienie zgodności z zasadą neutralności technologicznej, a także normami lub innymi dokumentami normalizacyjnymi. Proponowany zapis znacznie upraszcza treść ustawy.	b) tryb przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n - uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.
59.	Art. 1 ust. 23 (dot. art. 18a)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Jeśli celem przeglądu jest stworzenie raportu to proponujemy usunąć art. 18a w całości. Jeśli celem przeglądu jest nowelizacja rozporządzeń, to nie jest do tego potrzebny zapis ustawowy, zaś minister właściwy do spraw informatyzacji może taki proces rozpocząć w dowolnym momencie. W tym przypadku zaproponowalibyśmy zmianę w art. 18 zapisującą jego proponowane brzmieniu w ust. 1 i dodanie ust. 2:</p> <p>1. Minister właściwy do spraw informatyzacji dokonuje, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeglądu standardów oraz specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust.1.</p> <p>Art. 18a w aktualnym brzmieniu dotyczy praktycznie wyłącznie rozporządzenia Krajowe Ramy Interoperacyjności opisanego w art. 18 punkt 3). Nie jest wskazane w jakim innym zakresie niż interoperacyjność miałyby być sprawdzane dwa pozostałe rozporządzenia. Natomiast to, że powinny być sprawdzane, a ich aktualność weryfikowana nie ulega wątpliwości. Równocześnie art. 18a nic nie mówi na temat konsekwencji przeglądu prócz opublikowania raportu, o którym mowa w ust.2.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Art. 18a UoI dotyczy standardów oraz specyfikacji zawartych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 18 UoI, tj. rozporządzeniach w sprawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi; 2) minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych; 3) Krajowych Ram Interoperacyjności. <p>Projektodawca proponuje pozostawienie przepisów proponowanym brzmieniu. Nie znane są obecnie wyniki przyszłych przeglądów, a decyzje o dalszych działaniach będą od nich uzależnione. Jednakże raport z przeglądu standardów oraz specyfikacji ma posłużyć ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji do przygotowania założeń nowelizacji przepisów wydanych na podstawie art. 18 UoI.</p>
60.	Art. 1 ust. 1 lit i (punkt 9e) w złożeniu z art. 20ga-20gd)	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Proponujemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozostawienie art. 1 punkt 9e) w aktualnym brzmieniu, • ponowne przepracowanie art. 20ga-20gd oraz informacji w Uzasadnieniu i OSR do jakich celów ma służyć zbieranie informacji. <p>Popieramy wprowadzenie do tekstu ustawy oraz zadań w niej opisanych procesu inwentaryzacji systemów używanych do realizacji zadań publicznych, ale... Niestety ani w dalszej części zapisów związanych z inwentaryzacją (art. 20ga-20gd), ani w uzasadnieniu do projektu nowelizacji, ani w Ocenie Skutków Regulacji brakuje odpowiedzi na fundamentalne pytanie: po co ten proces i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>SIST ma charakter inwentaryzacyjny, ale jednocześnie na podstawie zbieranych w nim danych minister właściwy do spraw informatyzacji posiada wiedzę o stanie aktualnym informatyzacji podmiotów administracji publicznej. Jednocześnie jest to źródło danych zasilających repozytorium Architektury informacyjnej Państwa. SIST posiada moduł raportowy i analityczny. Na jego podstawie są publikowane informacje na portalu “Otwarte Dane”. W związku z powyższym w ocenie projektodawcy nie istnieje potrzeba zmiany przepisów w tym zakresie. Uwaga uwzględniona w części uzasadnienia.</p>

			<p>po co ten system? Stwierdzenie, że celem zmiany ustawy jest „podniesienie jakości informacji w systemie” – co powtórzone jest zarówno w Uzasadnieniu, jak i OSR – ponieważ podmioty słabo realizują obowiązek informacyjny jest niewystarczające.</p> <p>Jednocześnie, jeśli tak jak zapisane jest w art. 20gb:</p> <p>2. Inwentaryzacja prowadzona jest na zasadach, o których mowa w art. 20gb, co najmniej raz w roku i obejmuje zbieranie informacji o istniejących i planowanych systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrach publicznych, a także wymianie danych między nimi.</p> <p>To oznacza, że system SIST ma charakter „księgowy” (inwentaryzacja dla inwentaryzacji), a nie systemu, który ma za zadanie wspierać ministra właściwego do spraw informatyzacji w wykonywaniu innych zadań. Rekomendujemy, aby dla systemu inwentaryzacji przyjąć podobny sposób opisu, jak dla systemu S46 w projekcie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.</p>	
61.	Art 1 ust 24	Polskie Towarzystwo Informatyczne	<p>Wskazywanie w ustawie konkretnego narzędzia (SIST) przy pomocy którego będzie wykonywana inwentaryzacja systemów informacyjnych administracji jest istotnym ograniczeniem dla procesu inwentaryzacji Usunąć przypisy dot. Konkretnego narzędzia (SIST) Konieczność inwentaryzacji systemów teleinformatycznych administracji jest poza wszelką dyskusją. Efektem tego procesu powinien być spójny, kompletny i aktualny model systemów informacyjnych Państwa (który Minister ma prowadzić zgodnie z ust 13). Minister wł. do spraw informatyzacji może zasilać model różnymi źródłami i ograniczanie się do jednego narzędzia nie wydaje się właściwe. Tym bardziej, że proces ten musi być ponadto prowadzony w sposób ciągły.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>SIST jest elementem Architektury Informacyjnej Państwa, czyli metody zarządzania informatyzacją państwa, realizującej cele strategii, opartej na modelach architektonicznych i obejmującej zasady podstawowe (pryncypia), standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne, która umożliwi całościowe zarządzanie rozwojem cyfrowego państwa.</p> <p>W projektowanej ustawie wskazano proponowaną nazwę systemu teleinformatycznego, pilotażowo stosowaną dotychczas do inwentaryzacji systemów przez Ministerstwo Cyfryzacji. Nazwa od 2016 roku jest identyfikowana w podmiotach administracji systemu inwentaryzacyjnego.</p>
62.	Art. 20gb ust. 1	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	<p>Minimalny zakres informacji przechowywanych w SIST powinien być określony w ustawie.</p> <p>Gwarantowałoby to pewien minimalny standard danych przechowywanych w SIST, a w tym zakresie umożliwiałoby porównywanie różnych systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych według tego standardu (a co za tym idzie raportowanie), minister właściwy do spraw informatyzacji zachowałby uprawnienie do wezwania podmiotu publicznego do przekazania dalszych danych (ponad standard)</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Minimalny zakres przechowywanych w SIST informacji jest określony w art. 20gc UoI.</p>

			niezbędnych do inwentaryzacji – to pozwoliłoby na uwzględnienie specyfiki konkretnego systemu teleinformatycznego, rejestru publicznego.	
63.	Art. 20gb ust. 3	Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji	„Podmiot, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do założenia konta w SIST w terminie 3 miesięcy od dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego lub rejestru publicznego, administrowania tym kontem oraz do bieżącej aktualizacji w SIST danych go dotyczących.” W przypadku zmiany brzmienia projektu art. 20 gb ust. 1 brak uzasadnienia, aby obowiązek założenia konta w SIST przez podmiot publiczny prowadzący system teleinformatyczny lub rejestr publiczny aktualizował się dopiero po otrzymaniu zawiadomienia. Konieczne opracowanie przepisu intertemporalnego – wskazanie terminu do założenia konta w SIST dla podmiotów, które obecnie prowadzą system teleinformatyczny lub rejestr publiczny.	Wyjaśnienie: Do założenia konta w SIST będzie zobowiązany podmiot, który będzie brał udział w inwentaryzacji prowadzonej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji – po otrzymaniu właściwego zawiadomienia, wskazującego zakres prowadzonej inwentaryzacji.
64.	Art. 20ga-20gd	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	Sugerujemy możliwość rozważenia, w kontekście nowych artykułów 20ga-20gd, wykorzystania inwentaryzacji i rejestru systemów teleinformatycznych do gromadzenia i ułatwienia wymiany wiedzy na temat wykorzystywanych narzędzi IT celem ponownego ich wykorzystywania w systemach urzędów innych niż urząd pierwotnego pochodzenia narzędzia.	Wyjaśnienie: Propozycja znajduje się poza zakresem aktualnych zmian w UoI, ale będzie podlegać analizie w trakcie kolejnych prac na zmianami przepisów dotyczących informatyzacji.
Ocena Skutków Regulacji				
65.	Uwaga ogólna (OSR)	Starostwo Powiatowe w Krakowie	W ramach konsultacji publicznych dotyczących zmiany ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgłaszamy jedną sugestię do Państwa: w związku z wprowadzeniem zapisu dotyczącego prowadzenia rejestrów w sposób cyfrowy, prosimy o uwzględnienie w ustawie zabezpieczenia środków dla JST na cyfryzację prowadzonych przez siebie rejestrów.	Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji zaproponowało ograniczenie obowiązków, nakładanych na jednostki samorządu terytorialnego, związanych z prowadzeniem rejestrów publicznych przy użyciu systemu teleinformatycznego (por. proponowany art. 14 ust. 1a i 1b). Jednocześnie środki na dostosowanie jednostek samorządu terytorialnego do wymagań wynikających z projektu ustawy zostały uwzględnione w zaktualizowanej Ocenie Skutków Regulacji.